

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε

20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ. 17-18

ΕΡΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 450
Διεκ. 270

† ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

Πρὸς τὰ εὐσεβῆ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα.

Χάρις εἴη ἡμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ

«*Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω καινοῖς λόγοις*»

(Ἐφεσ. 5, 6)

Μετὰ πολλῆς θλίψεως ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία πληροφορεῖται ὅτι ἐνιαχοῦ παρ' ὑμῖν ἐνεφανίσθησάν τινες, οἵτινες «*μὴ νοοῦντες μήτε ἀ λέγουσι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται*» (1 Τιμ. 1, 7), ταράττουσι τὴν εἰρήνην ὑμῶν.

Ἐννοοῦμεν τοὺς ἐγείροντας περὶ τὸ ἡμερολόγιον θόρυβον, ἐξ οὗ πολλαχοῦ σκανδαλίζεται ὁ εὐσεβὴς λαὸς καὶ ἐπέρχεται ἐπιβλαβὴς διαίρεσις ἐν ὑμῖν.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἄρσεως τῆς μεταξὺ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἡμερολογίου διαφορᾶς, μετὰ τὴν ὑφ' ἀπάντων τῶν Ὁρθοδόξων Κρατῶν γενομένην τελευταίως ἀποδοχὴν καὶ εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, κατείδον εὐθύς ἀμέσως πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, αἰσθανόμεναι ὅτι ἦτο καθῆκον ὅπως εὐκολύνωσι τὴν κοινωνικὴν ζωὴν δι' ἀναλόγου ρυθμίσεως καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ ἀκολουθῶσι τὸ αὐτὸ ἡμερολόγιον ἐν τε τῷ κοσμικῷ καὶ τῷ θρησκευτικῷ αὐτῶν βίῳ, καὶ καθορῶσαι ἅμα ὅτι ἡ διάστασις ἐν τούτῳ τῆς πράξεως τῆς Ἐκκλησίας ἠδύνατο νὰ ἀποβῆ πολλαχῶς ἐπιζήμιος.

Διὰ τοῦτο καὶ πόθος πάντοθεν καὶ εὐχὴ ἐξεφράζετο καὶ διευτυπύτο ὅπως ταχέως καὶ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐνεργηθῆ τὸ προσηκόν.

Οὕτω δὲ κατὰ τὸν κοινὸν τοῦτον πόθον διὰ τὸ ἐπείγον τοῦ πράγματος συνεκλήθη τακτικῶς ὑπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ

συνήλθεν ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τοῦ Θρόνου τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ Οἴκου, τῇ λεγομένῃ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, κατὰ τὸ ἔτος 1923 τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον, εἰς ὃ ἐκλήθησαν πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ἐν τῷ Συνεδρίῳ δὲ τούτῳ, ληφθέντος ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐδὲν κανονικὸν ὑπάρχει κώλυμα διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἐν χρήσει ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου κατὰ τὰ δεδομένα τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιστήμης, παμψηφεί ἀπεφασίσθη ἡ κατὰ τὰ δεδομένα ταῦτα διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, δι' ἧς χωρὶς νὰ γίνηται τίς μεταβολὴ εἰς τὴν τάξιν τοῦ ἑορτολογίου τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας οὐδὲ νὰ θίγωνται τὸ παράπαν αἱ περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πάσχα κανονικαὶ διατάξεις, ἐπήρχετο, ἐπὶ μεγάλῃ εὐκολίᾳ καὶ ὠφελείᾳ τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ, ἡ ἀπαραίτητος συνταύτισις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὸ πολιτικόν, τὸ χρησιμοποιούμενον ἤδη διὰ τὰς κοσμικὰς ἀνάγκας.

Ὅτι δὲ ἡ ἐνέργεια αὕτη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ κατόπιν κατὰ τὸ ἔτος 1924 γενομένη εἰσαγωγὴ τοῦ διορθωθέντος ἡμερολογίου διὰ τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς ἦτο καθ' ὅλα κανονικὴ, οὐδεὶς ἔχων καθαρὰν τὴν γνώσιν καὶ τὴν συνείδησιν δύναται ν' ἀρνηθῆ.

Οὐδεμία ποτὲ Σύνοδος, εἴτε Οἰκουμενικὴ εἴτε Τοπικὴ, ἐθεώρησε τὸ ἡμερολόγιον ὡς ζήτημα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς σημασίας τῶν δογμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν κανονικῶν βάσεων τῆς Ἐκκλησίας χοῦζον διὰ τὴν οἰανδήποτε τροποποίησιν ἀπαραιτήτως τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ Ἁγία Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν ἐξήνεγκε γνώμην ἢ ἀπαγόρευσιν περὶ τοῦ ἡμερολογίου. Ὁ κανὼν αὐτῆς ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, καὶ ἡ σχετικὴ διάταξις βασίζεται οὐχὶ ἐπὶ ἡμερολογίου τινὸς οἰουδήποτε, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀστρονομικῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, ἧς τὸν ἀκριβῆ χρόνον ἀρμοδία ἵνα ὀρίσῃ εἶναι ἡ Ἐπιστήμη. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς Ἁγίας Συνόδου οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἐθίγη διὰ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου.

Ἄν δέ ποτε ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἐν καιροῖς χαλεποῖς, οἳ οἱ ἦσαν οἱ χρόνοι τῆς 16ης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις ἐν τῇ Δύσει, ἀπέσχε νὰ προβῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ λάθους τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου καὶ κατέκρινε γενικῶς τὴν μονομερῶς γενομένην τότε ἡμερολογιακὴν μεταρρύθμισιν, ἢ στάσις ἐκαίνη τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, προσελθοῦσα ἐκ λόγων ἀξιοχρέου μερίμνης ὁπὲρ τοῦ ποιμνίου διὰ τὰς τότε περιστάσεις, οὐδαμῶς ἐνέχει οὐδὲ δύναται νὰ ἐνέχη τὴν σημασίαν ἀπαγορεύσεως εἰς τὸ διηνεκὲς αἰασθήποτε ἡμερολογιακῆς μεταβολῆς, ὡς ἀποκλειομένης δῆθεν ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων, διότι, ὡς ἐλέχθη, τοιαύτη ἀπαγορευσις κανονικὴ δὲν ὑπάρχει, ἀφέωρα δὲ καὶ ἄλλως οὐχὶ εἰς τὸ ἡμερολόγιον κῆρυξ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' εἰς τὴν περιφρούρησιν τῶν περὶ τοῦ Πάσχα κανονικῶν διατάξεων.

Καὶ ἡ γνησία δὲ παράδοσις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐτηρήθη πιστῶς κατὰ τὴν γενομένην διαρρύθμισιν τοῦ ἡμερολογίου καὶ οὐδὲν τὸ μονομερὲς καὶ τὸ αὐτόβουλον ἐγένετο κατ' αὐτὴν. Διότι ἂν ἔνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἐγένετο αὕτη ἐν Συνόδῳ, ἐγένετο ὁμως καὶ πάλιν, ὡς ἐλέχθη, κατὰ κοινὴν ἀξίωσιν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἀπὸ κοινῆς αὐτῶν γνώμης, καὶ δὴ ἐν συναθροίσει τακτικῇ μεγάλῃ, τῷ ὀνόματι μόνον διαφερούση τῆς Συνόδου καὶ ἐν παμψηφίᾳ τῶν συνελθόντων ἀντιπροσώπων.

Ἄν δέ τινες τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ εὐρισκόμεναι ἐν ὁμοίᾳ ἀνάγκῃ, ἔγνωσαν ἵνα ἀπόσχωσι τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν τακτικῶς συγκληθεῖσαν κοινὴν διάσκεψιν, τοῦτο οὔτε τὴν σημασίαν καὶ τὸ κῆρυξ τῆς παμψηφείας ληφθείσης ἀποφάσεως τῶν συμμετασχουσῶν πλειόνων διασεύει, οὔτε τὴν ἐνότητα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας διασαῖ, πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀναγνωρίζουσῶν καὶ ἀνομολογουσῶν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου, ὃν ἀπλῶς ζήτημα τάξεως ἐξωτερικῆς, δὲν εἶναι δυνατόν ποτε νὰ ἀποτελέσῃ λόγον διακοπῆς τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων.

Ἐπίσης δ' ἂν τινες, καὶ δὴ ἐκ τῶν πρωτοστατησασῶν εἰς τὴν διαρρύθμισιν, καθυστέρησαν κατόπιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, ἢ καθυστέρησις αὕτη δὲν ἔχει αἰτίαν λόγους οἰουσθήποτε ἐκκλησιαστικούς, ἀλλ' ἄλλους ἰδίας προσωρινῆς ἀνάγκης, ὅπως ὁμως ἐξ ἄλλου καὶ λόγοι ἰδίας ἐπειγουσῆς ἀνάγκης προήγαγον τὰς λοιπάς, ὅσαι ἐφήρμοσαν ἤδη τὴν ἐγκριθεῖσαν διαρρύθμισιν, ἵνα προβῶσιν εἰς αὐτὴν.

Ἄναμφίβολον δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι, ὅτι καὶ αἱ ὑστεροῦσαι ἔτι ἐκ τῶν συναποφασισασῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν καὶ αἱ ἀποσχοῦσαι οὐκ εἰς μακρὸν

θέλουσιν εἰσαγάγῃ καὶ αὐταὶ τὴν ἀδηρίτως ἐπιβαλλομένην πλέον διόρθωσιν ταύτην, τὴν οὐδὲν μὲν, ὡς ἐλέχθη, τὸ εἶτε κατ' οὐσίαν εἶτε κατὰ τύπους ἀντικανονικὸν ἢ ἄτοπον ἔχουσαν, πολλὴν δὲ τοῦναντίον ἐνεχουσαν τὴν ὠφέλειαν καὶ τὴν τιμὴν διὰ τὴν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀγρύπνως κηδομένην τοῦ ποιμνίου καὶ ἐπαξίως εἰς τὰ καλὰ καὶ εἰς πίσαν ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν πρόοδον χειραγωγούσαν αὐτὴ.

Ταῦτα μετ' ἀγάπης κρίνοντες ἐπιναγκῶς ἵνα εἰπωμεν ὑμῖν πρὸς φυλακίαν, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι οἱ πάντες μεθ' οὐκίης προσοχῆς θέλετε ἐνοσιθεῖν καὶ θέλετε πεισθῆναι εἰς αὐτά, ὡς λόγους προερχομένους ἀπὸ τῆς ἐγκύου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις «ἀγρυπνεῖ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδόσασα» περὶ ὑμῶν πρὸς τὸν Θεόν (Ἐβρ. 13, 17).

«Μηδεὶς δὲ ὑμᾶς ἀπατάτω καινοῖς λόγοις» (Ἐφ. 5 β, 6).

Οἱ εἶτε δ' ἐξ ἀγνοίας τῆς ἀληθείας εἶτε ἐκ προθέσεως διαστρεβλοῦντες τὰ πράγματα καὶ ταράττοντες τὴν εἰρήνην ὑμῶν ἔλεχουσι μεγάλην εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ κῆρυγμα αὐτῶν εἶναι μέγα, διότι σπαράσσουσιν ἀλόγως τὸ σῶμα τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ἐκκλησίας καὶ σχίζουσι τὴν ἐνότητα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

Ἀποστρέφετε ἀπ' αὐτῶν, ἀγαπητοί, τὸ πρόσωπον ὑμῶν καὶ «γινώσκοντες ταῦτα φυλάττεσθε», ὡς συμβουλεύει ὁ Ἀπόστολος. «ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ».

«Ἀυξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ».

«Ἀυτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος ἀμήν». (2 Πέτρο. 3, 17).

1927 Φεβρουαρίου 17

- † Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Καισαρείας Νικόλαος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Κυζίκου Καλλίνικος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Νικαίας Βενιαμὴν διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Λέγκων Φώτιος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Προύσης Νικόδημος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Πριγκηπονήσου Ἀγαθάγγελος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Νεοκαισαρείας Ἀμβρόσιος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Σάρδεων καὶ Πισιδίας Γερμανὸς διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Ροδοπέλεως Κύριλλος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Ἄντων Θωμᾶς διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Ἡλιουπόλεως καὶ Θειρῶν Γεννάδιος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.
- † Ὁ Ἰμβρον καὶ Τενέδου Ἰάκωβος διάκυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΚΑΙ ΛΕΞΙΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΟΛΩΝΙΑΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Προερχόμενος ἐκ Κων)πόλεως διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τῆς γραμμῆς ἀφίκετο εἰς Πειραιᾶ τῇ πρωίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ Μακαρ. Πρωθιεράρχης τῆς νεαρᾶς ἐν Πολωνίᾳ αὐτοκεφάλου ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κ. Διονύσιος, φέρων τὸν τίτλον τοῦ μητροπολίτου Βαρσοβίας, Βολυνίας καὶ πάσης Πολωνίας. Τὴν Α. Μ. συνώδευεν ὁ Ἐπίσκοπος Γρόδνο καὶ Νοβογροῦδεκ κ. Ἀλέξιος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας Γεώργιος Roszczyski, ὁ πρωτοπρεσβύτερος αἰδ. Μιχαὴλ Borocki, μέλος τοῦ Ἐκκλησιολογικοῦ, ὁ Δρ Μάριαν Borowski, Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Θεραπευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, καὶ ὁ κ. Ἰωάννης de Strzenposz, Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄμα τῇ προσαράξει τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνῆλθον εἰς αὐτὸ δι' ἀτμακάτου τοῦ λιμεναρχείου ὁ σεβ. μητροπ. Κεφαλληνίας κ. Δαμασκηνός, ἐκ προσώπου τῆς Ἱ. Συνόδου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀ' Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Γερμανοῦ Ρουμπάνη, καὶ ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ ἐκ προσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες προσηγόρευσαν τὸν Μακαρ. Πρωθιεράρχην τῆς Πολωνίας τὸ «ὡς εὖ παρέστη», μεθ' ὃ ἀποβιβασθέντες πάντες εἰς τὸ πρὸ τοῦ δημαρχείου τιμῆμα τῆς ἀκτῆς κατηυθύνθησαν περὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Τριάδος ἠχούντων τῶν κωδῶνων. Πλήθη λαοῦ ἐν ἀκαρεῖ κατέκλυσαν τὸν πρὸ τοῦ ναοῦ χῶρον ἐπὶ τῇ θείᾳ τοῦ ξένου Ἱεράρχου, ὅστις διερχόμενος δι' αὐτῶν καὶ εὐλογῶν τὸν λαὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν, ἔνθα εἰς τὰς βαθμίδας τῆς εἰσόδου ἀνέμενεν αὐτὸν ὁ ἱερός κληρὸς τοῦ Πειραιῶς. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ἐνδυσθεὶς τὸν ἱερὸν μανδύαν καὶ λαβὼν τὴν ποιμαντικὴν ράβδον ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον, μεθ' ὃ ὑπὸ τοῦ κληρικοῦ τοῦ ναοῦ ἐψάλη ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ τῆς Α. Μ. ἀφίξει δοξολογία ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐξοχ. Πρέσβεως τῆς Πολωνίας κ. de Gurjewicz, συνδεξιωθέντος μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων τὴν Α. Μ. Ὁ ναὸς ἐν τῷ μεταξὺ ἐπληρώθη λαοῦ εἰς τοσοῦτον πυκνωθέντος πλῆθος, ὥστε, παρὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατωρθώθη ἢ μετὰ τὴν δοξολογίαν ἔξοδος. Ταύτης γενομένης πάντες ἐπιβάντες αὐτοκινήτων, κατηυθύνθησαν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα πρὸς μικρὸν ἀνεπαύθησαν

ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, ὅπερ ὠρίσθη αὐτοῖς ὡς κατάλυμα κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν ὑπὸ τῆς ξενιζούσης τοὺς ἐπισήμους ξένους Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

Περὶ τὴν 1 μ. μ. αὐθημερὸν ἡ Α. Μ. ὁ μητροπολίτης Διονύσιος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαὴλ, προσῆλθον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπὶ ἐπισκέψει τοῦ Μακαρ. Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μ. ἐν στίχοις ὁ ἱερός κληρὸς Ἀθηνῶν, ὅστις ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ Μακαρ. Διονυσίου, φέροντος, κατὰ τὸ παλαιὸν ρωσικὸν ἔθος, λευκὸν ἐπανοκαλύμανχον μετὰ σταυροῦ ἀδαμαντίνου ἐν τῷ προσθίῳ μέρει τοῦ καλυμανχίου, ἔψαλεν «εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα». Τὴν Α. Μ. εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος ἐδεξιώθησαν συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς, ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἠσπάσατο αὐτὸν πρῶτος ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καὶ εἶτα πάντα τὰ συνοδικὰ μέλη. Μεθ' ὃ ὁ Μακαρ. Ἀθηνῶν προσηγόρευσε τὸν Μακαρ. Πολωνίας ἑλληνιστὶ οὕτω :

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ ἡμῶν καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνέδρων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑποδεχομένων σήμερον τὴν ἄμετέραν Σεβασμιότητα, τὸν Ἄγγελον τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μετὰ τῆς ὁποίας συνδέουσι ἡμᾶς, τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ὀρθοδόξους χριστιανούς, οἱ ἱερώτατοι δεσμοὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἱστορίας.

Ὅτε ἠκούσαμεν, ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνεκήρυξεν αὐτοκέφαλον τὴν ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀνεμνήσθημεν τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων ἰσαποστόλων Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, οὓς τὸ Πατριαρχεῖον εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὴν Δύσιν ἵνα φωτίσωσι τοὺς σλαβικούς λαοὺς καὶ ὀδηγήσωσι αὐτοὺς εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἐδοξάσαμεν δὲ τὸν Θεὸν ὅτι μετὰ τασαύτας καὶ τηλικαύτας μεταβολὰς ἐν ταῖς χώραις τῆς Δύσεως διεσώθη ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία.

Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ ἀποστολικὴ δρᾶσις τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου εἶχεν ἐπεκταθεῖ καὶ μέχρι τῆς Πολωνίας καὶ ὅτι μετ' αὐτοὺς καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μοραβίας ὑπὸ τῶν Οὐγγρων πολλοὶ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀποστόλων τῶν Σλαύων κατέφυγον εἰς τὴν Πολωνίαν, εἶναι δὲ γεγονός ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ 1. αἰῶνος ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Πολωνίας Ζεμνολαύου (913) ὑπῆρχον χριστιανοὶ ἐν Πολωνίᾳ, μεταχειριζόμενοι ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ τὴν σλαβωνικὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἀνατολικὸν καθόλου τύπον τῶν ἐκ-

κλησιαστικῶν τελετῶν. Ὡσαύτως εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πρώτη ὀργάνωσις τῆς Πολωνικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ πρώτου χριστιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς Μιεισολαίου (966) ἐγένετο κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἰδοὺ διαπὶ αἰσθανόμεθα βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ ὅλως ἐξαιρετικὴν χαρὰν ὑποδεχόμενοι σήμερον τὴν Ἑμετέραν Σεβασμιότητα, τὸν πρῶτον Πρωθιεράρχην τῆς νέας Ἀυτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, πρώτης ὀργανωμένης Ὀρθοδόξου Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Δύσει, εἶναι μεγάλη. Ὁ Κύριος ἄς ἐνισχύῃ τὴν Ἑμετέραν Σεβασμιότητα, ὅπως διαγράψῃ τὴν πορείαν τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Εὐχόμεθα δὲ εἰς Ἑμᾶς ὅπως ἐντεθῆεν, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, εὐθα ἀντήχησε τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀρυσθῆτε νέας πνευματικὰς δυνάμεις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀγῶνα Ἑμῶν. Ἔστω βεβαία ἡ Ἑμετέρα Σεβασμιότης ὅτι εἰς τὴν ἄκραν ταύτην γωνίαν τῆς Ἀνατολῆς ἔχει ὁμοδόξους ἀδελφούς ἀγαπώντας Ἀυτὴν καὶ εὐχομένους πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν ὑπὲρ Αὐτῆς καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας.

Τὴν προσφώνησιν μετέφρασεν εἰς τὴν ρωσικὴν ἁμέσως ὁ Καθηγητὴς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

Εἶτα ὁ μητροπολίτης Πολωνίας ἀπήνησε πολωνιστὶ ὡς ἐξῆς μεταφράζοντος τοῦ αὐτοῦ. -

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Προθιεράρχα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς ἀφικόμεθα εἰς τὴν ἔδραν ὑμῶν ἵνα διατρανώσωμεν πρὸς τὴν ἀγίαν Ἑμῶν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ πρὸς Ἑμᾶς προσωπικῶς, τὸν βαθὺν ἡμῶν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐγκάρδιον ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.

Ἡ Ἑμετέρα Μακαριότης, —εἰς τῶν πρώτων Προέδρων τῶν ἀγίων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, —ἐν τῇ πλήρει ἀγάπῃ καρδία ὑμῶν ἠσθάνθητε τὰς ἀνάγκας τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, ἐξεδηλώσατε πρὸς αὐτὰς βαθεῖαν συμπάθειαν, κατὰ δὲ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς εἰεῖνατε αὐτῇ βοηθείας χεῖρα ἐν τῷ ἔργῳ τῆς αὐτοκεφάλου αὐτῆς ὑποστάσεως. Τοῦτο ὑπῆρξε μεγάλη πρᾶξις σοφίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἱστορία θὰ εἴπῃ ἀμερολήπτως τὸν περὶ τῆς πράξεως ταύτης λόγον της. Σήμερον δὲ ἡμεῖς τοῦτο μόνον δυνάμεθα, καὶ ὀφείλομεν: ἦτοι νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Ἑψιστον διὰ τῶν λόγων τοῦ μεγάλου Ἑλληνοῦ Ἱεράρχου, τοῦ ἀγίου Χρισστούμου «δόξα τῷ

Θεῷ πάντων ἕνεκεν», καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὰς ἀρετὰς τῶν ἀγγέλων ἐκείνων τῶν Ἐκκλησιῶν, οἵτινες πρὸ παντὸς καὶ ὑπὲρ πάντων λογίζονται τὸ θεῖον ἔργον ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ Ἑμετέρα Μακαριότης δὲν ἐγκαταλείπει καὶ σήμερον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀγάπῃ Αὐτῆς καὶ τῇ προσοχῇ, ἃς διατρανοῖ διὰ τῶν ἐπιστολῶν Αὐτῆς, διὰ τοῦτο δὲ ἡμεῖς σφόδρα ἐποθοῦμεν νὰ ἴδωμεν τὸ προσωποῦν Αὐτῆς καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τῆς μετ' Ἑμῶν κοινολογίας πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Ὁ Κύριος εἰσήκουσε τὸν πόθον τῆς καρδίας μου, ἰδοὺ δὲ ἡμεῖς σήμερον παριστάμεθα πρὸ τῆς Ἀγιότητος Αὐτῆς, πλήρεις αἰσθημάτων ζωηροτάτης χαρᾶς ἐπὶ τῇ συναντήσει ἡμῶν καὶ βαθείας εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν ἕμετέραν ἀγάπην.

Κύριος δωροῖτο πάσαις ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις τὴν χαρὰν τῆς ἐνόητος, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης! Ὁ Ἑψιστος σώξει τὴν ἕμετέραν ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἐν πάσῃ προόδῳ καὶ προκοπῇ! Ἐλεήμων καὶ πλουσιοπάροχος εἶθε πλουτίζοι ἐν ἀφθονίαις τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτοῦ, τὴν Κυβερνήσιν καὶ πάντας τοὺς Ἑλληνας πολίτας! Ὁ Δοτὴρ πάσης ἀγαθοσύνης χαρίζοιτο καὶ τῇ Ἑμετέρᾳ Μακαριότητι ὑγίαν, εὐμερίαν, σωτηρίαν καὶ ἔτη πολλά.

Πάντων δὲ εἶτα καθεσθέντων ἀντηλλάγησαν φιλάδελφοι λόγοι μεταξὺ τῶν δύο μακαριωτάτων ἱεραρχῶν, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ ἐπίσκεψις διήρκεσεν ἐπὶ ἡμίωρον.

Ἡ Α. Μ. ἐν τῷ ξενοδοχείῳ δεχθεὶς ἀντιπροσώπους τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου ἐδήλωσε περίπου τὰ ἀκόλουθα:

«Εἶπε μεγάλη μου ἡ χαρὰ, ὅτι εὐρίσκομαι μεταξὺ τοῦ φιλοθρήσκου καὶ πεπολιτισμένου ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἑπῆρξε καιρὸς, κατὰ τὸν ὅποιον οἱ πρόγονοί μας ἔλαβον τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἐκτοτε, καὶ πάντοτε, οἱ Πολωνοὶ ἠσθάνοντο ἐαυτοὺς πνευματικῶς συνδεομένους μετὰ τοῦ ὁμοθρήσκου Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Πολωνικὸς λαός, ἐν πολλοῖς ὁμοτυχῶς πρὸς τὸν λαὸν τὸν ἑλληνικόν, ἠσθάνετο πάντοτε ζωηρῶς ὅλα τὰ στάδια, διὰ τῶν ὁποίων διήλθεν ἡ ἔθνικὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ χαρὰ των καὶ ἡ εὐφροσύνη των ἦσαν πάντοτε χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῦ Πολωνικοῦ λαοῦ, ἡ δὲ θλίψις των εὐρίσκε πάντοτε ζωηρὰν ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν του. Εἶμαι λίαν συγκεκινημένος βλέπων ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός, διὰ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀρχηγῶν, ἐκφράζει τὴν χαρὰν του ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Πολωνικὴ Ἐκκλησία ἐγένετο αὐτοκέφαλος, αἰσθάνομαι δὲ τὴν ζωηρὰν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰ αἰσθήματα αὐτά.

Τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτὴν μαζῇ μὲ τὰς εὐχὰς μου διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἦλθον νὰ ἐκφράσω ἐνταῦθα, ὀφείλω δὲ νὰ τονίσω, ὅτι ἡ Πολωνικὴ Κυβέρνησις, συμφωνήσασα μαζῇ μας, ἐδέχθη μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῆς ἐπίσκεψίν μας, διὸ καὶ διηκούλυε παντοιοτρόπως τὸ ταξιδεῖδιόν μας τοῦτο.

Εὐχομαι ἐκ ψυχῆς πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὸν ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν λαόν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ καὶ τὴν Πολιτείαν».

Τῇ 4ῃ μ. μ. αὐθιμερὸν ἀπέδωκε πρὸς τὴν Α. Μ. ἐκ προσώπου τῆς Ἱ Συνόδου τὴν ἐπίσκεψιν ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπ. Κεφαλληνίας κ. Λαμασκηνοῦ, τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως καὶ Βρεσθένης καὶ Ἀ' Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, οἵτινες παρέμειναν παρ' αὐτῷ ἐφ' ἱκανόν.

Πρὸς ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Μακαρ. μητροπ. Διονύσιος καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Καθηγ. κ. Γρηγ. Παπαμηχαήλ, ἐνεγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον παρουσιάσεων ἐν τῷ προεδρικῷ μεγάρῳ, εἶτα δὲ μεταβάντες εἰς τὸ Πολιτ. Γραφεῖον καὶ τὰ ὑπουργεῖα κατέλιπον ἐπισκεπτήρια διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὑπουργοὺς Ἐξωτερικῶν καὶ παιδείας, τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τὸν Διευθυντὴν τῶν θρησκευμάτων, ἐγένοντο δὲ δεκτοὶ εἰς ἐπίσκεψιν ἐν τῇ πολωνικῇ πρεσβείᾳ ὑπὸ τοῦ Πρέσβεως τῆς Πολωνίας κ. Jurjewicz.

Τῇ ἐπιούσῃ κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισήμου δεξιώσεως, ὁ Μακαρ. μητροπ. Διονύσιος καὶ ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἀλέξιος, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Καθηγ. κ. Γρηγ. Παπαμηχαήλ μετέβησαν εἰς τὴν Ριζαρείον Ἐκκλησ. Σχολήν, ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν ἱερουργίαν τῶν προηγιασμένων. Οἱ ἱεροσπουδασταί, εἰς στίχους τεταγμένοι, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. κ. Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης μετὰ τῶν καθηγητῶν ἐδεξιώθησαν ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ναοῦ τοὺς ξένους ἱεράρχας, οὓς προὔπηγτησεν ἐν τῷ ναῷ ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν. Ἐχοροστάτησεν ὁ Μακ. Διονύσιος ἡμφισπόμενος τὸν ἱερὸν μανδύαν. Οἱ ἱεροσπουδασταὶ ἔψαλον ἐμμελέσται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ κ. Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου, ἐπεσφράγισαν δὲ τὸ πέρασ τῆς ἱερουργίας διὰ τοῦ πολυχρονισμοῦ τοῦ Μακαρ. πάσης Πολωνίας, διδαχθέντος αὐτοῖς σλαωνιστὶ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ των. Ἡ Α. Μ. ἠσθάνθη ἐπὶ τούτῳ λίαν εὐάρεστον ἐκπληξιν, ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐαρέσκειάν του, «ἐπὶ τῇ ἀπταιστῷ προφορᾷ τῶν δι' Ἑλλήνα τό-

σον δυσπροφέρτων φθόγγων τῆς σλαυικῆς γλώσσης».

Μετὰ τὴν ἱερουργίαν ἐγένετο δεξιῶσις τῆς Α. Μ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τῆς Σχολῆς, ἔνθα, μετὰ τὴν παρουσίαν αὐτῷ τοῦ καθηγητικοῦ σώματος ὁ Διευθυντὴς αὐτῆς κ. Εὐ. Ἀντωνιάδης ἐν προσφωνήσῃ ἐκφράσας τὴν χαρὰν του ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει ταύτῃ τῆς Α. Μ., ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη θὰ εἶνε μία τῶν ἱστορικωτέρων ἐν τῷ βίῳ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἀναμνησκουσα τὰς πρώτας μὲν παλαιῶν χρόνων σχέσεις τῶν προγόνων τῆς Α. Μ. καὶ τῶν ἡμετέρων, καθ' ἃς οἱ πρώτοι ἐδέχθησαν τὸν Χριστιανισμὸν παρὰ τῶν δευτέρων, ἀλλὰ καὶ τὰς μετέπειτα κοινὰς τύχας δουλείας ἅμα ὑπὸ ἄλλότρια ἔθνη, καὶ ἐλευθερίας, ἧς σήμερον ὁ τε πολωνικὸς λαὸς καὶ ὁ ἑλληνικὸς ἀπολαύουσι. Ὑπογραμμίσας εἶτα τὴν ἄδολον χαρὰν, μεθ' ἧς τὴν Α. Μ. ἐδεξιώθησαν ἢ τε Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἢ Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαὸς, προσεφώνησεν αὐτὴν διὰ τοῦ «ὡς εἶ παρέστη», καὶ παρεκάλεισεν ὅπως δεχθῆ τὰς ὀλοθέτους τῆς Σχολῆς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ τὴν παράκλησιν τῶν τροφίμων τῆς Ριζαρείου ὅπως ἅμα τῇ εἰς τὰ ἴδια ἐπανόδῳ μεταδῶ τοὺς ἐγκαρδίους αὐτῶν χαρισισμοὺς πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἱερατικαῖς σχολαῖς τῆς ὀρθοδόξου Πολωνίας συναδέλφους των.

Ἡ Α. Μ. ἀπαντῶσα ἐξεδήλωσε τὴν βαθεῖαν αὐτῆς συγκίνησιν ἐφ' οἷς βλέπει καὶ ἀκούει ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τῇ ἀφίξει αὐτῆς, στρέφουσα δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐπιτελούμενον ἔργον ἐξῆρε διὰ λόγων μεστῶν βαθείας πείρας καὶ παρατηρήσεως τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ ποιμαντορικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ ὁποῖον προορίζονται οἱ τροφίμοι τῶν ἱερατικῶν σχολῶν, καὶ ἠυχήθη ἀπρόσκοπτον τὸ ἔργον τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, ἐπεδαψίλευσε δὲ τὰς εὐλογίας αὐτῆς εἰς τὸ διδάσκον προσωπικὸν καὶ εἰς τοὺς μικροὺς αὐτῆς τροφίμους.

Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαρ. Διονύσιος μετὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ καὶ ἐν συνοδείᾳ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου προσῆλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὑφ' οὗ ἔτυχε θερμῆς δεξιώσεως καὶ μεθ' οὗ ἀντήλλαξε λόγους πλείστης συμπαθείας, ἐδράζατο ἔτι τῆς ἀφορμῆς νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ τόσον ἐγκαρδίῳ δεξιῶσει, ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῆς τε Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὗ αἱ ἐκδηλώσεις θὰ μένωσιν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἀνεξάλειπτοι.

Ἐκ τῶν ἀνακτόρων οἱ πάντες ἀνήλθον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἧς ἐπεσκέφθησαν καὶ τὸ μουσεῖον, ἐπὶ τοῦ Ἀρείου δὲ Πάγου πάντες ἠκροάσθησαν ἐν κατα-

νύξει τοῦ λόγου τοῦ Ἀπ. Παύλου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ρηθέντος, ὃν ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις ἀμέσως καὶ ἐδωρήσατο τῷ Μακαρ. Διονυσίῳ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεως τὸ ἐξ οὗ ἡ ἀνάγνωσις ἐγένετο ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

Τῇ μεσημβρίᾳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος παρέθηκεν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Petit Palais» πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. πρόγευμα, εἰς ὃ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ Διευθυντὴς τῶν Θρησκευμάτων Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Δουβουνιώτης, ὁ πρέσβυς τῆς Πολωνίας, ὁ Ἀ Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ὁ Καθητὴς κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἀντηλλάγησαν ἐγκάρδιοι προπόσεις, μεταφραζόμεναι εἰς τὸ ῥωσικὸν καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὑπὸ τοῦ τῆς ξενίας καὶ δεξιώσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτετραμμένου.

Τῇ ἑσπέρᾳ ἐν τῷ αὐτῷ ξενοδοχείῳ παρετέθη πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. καὶ τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν γεῦμα, οἷανος μετέσχον, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ῥουμανίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ ὁ τέως ἐν Βαρσοβίᾳ Ἕλλην πρεσβευτὴς παλαιὸς φίλος τῆς Α. Μ. κ. Ξυδάκης.

Τῇ ἐπιούσῃ ὁ Μακαρ. Διονύσιος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ ἐπισκέφθη τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Ἀκαδημίαν, ἀνταπέδωκε δὲ καὶ εὐχαριστηρίους ἐπισκέψεις. Καὶ τῇ μὲν 5 1/2 μ.μ. παρετέθη αὐτῷ τέϊον ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, καθ' ὃ παρήσαν καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τούτου Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούβαρις, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν θρησκευμάτων Καθηγητὴς κ. Κ. Δουβουνιώτης, τῇ δ' ἑσπέρᾳ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ παρετέθη ὑπὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Πολωνίας γεῦμα, οἷανος μετέσχον, πλὴν τῶν λοιπῶν, καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν.

Τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ὁ Μακαρ. Μητροπολίτης παρέθηκεν ἐν τῷ ξενοδ. τῆς Μεγ. Βρετανίας πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γρηγορίου Παπαμιχαήλ.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, τῶν Βαΐων, ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικὴ λειτουργία συνιερουργούντων τῶν Μακαριωτάτων Χρυσοστόμου καὶ Διονυσίου, τοῦ Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Ἁγῆς Σπυριδωνος καὶ τῶν θεοφιλεστάτων βοηθῶν ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως Θεοκλήτου καὶ Βρεσθάνης Ἀνθίμου. Ὁ λαὸς σπύσας ἀπὸ βαθείας πρωΐας κατέκλυσε τὸν ναὸν μέχρις αὐτῶν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν κερμάτων,

μόλις δὲ κατωρθώθη νὰ κρατηθῶσι τὰ πλήθη τῶν εὐσεβῶν περὶ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ στηθεῖσαν ἐξέδραν, ἐφ' ἧς οἱ μακαρ. προθιεράρχαι περιεβλήθησαν τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτῶν ἄμικρα πρὸ τῆς λειτουργίας, διακονούμενοι ὑπὸ τῶν διακόνων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, οἷς συνδιηκόνει καὶ ὁ δούκωνος τοῦ ρωσικοῦ ναοῦ, ὅστις καὶ πολλὰς αἰτήσεις ἐξεφώνησε σλαβωνιστί. Καὶ ὁ χορὸς δὲ τῆς μητροπόλεως ᾄσματα τινα ὡς καὶ τὴν φήμεν τοῦ πολωνοῦ προθιεράρχου ἔφαλεν ἐν τῇ σλαβωνικῇ γλώσσῃ. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἡ Α. Μ. ὁ μητροπολίτης Βαρσοβίας ἐξεληθὼν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Βήματος εἰς τὴν ἐξέδραν ἀπέτεινε λόγον ἀγάπης, εὐχαριστίας καὶ εὐλογίας πρὸς τὰ πλήθη, ἐρμηνεύοντος τοῦ παρισταμένου Διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλησίας· παραβαλὼν τὰ πλήθη τῶν πρὸ δισχιλίων ἐτῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑποδεξαμένων τὸν εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν εἰσερχόμενον Κύριον, ἡμῶν πρὸς τὰ καὶ σήμερον μετὰ τόσον θερμῆς πίστεως κατακλύσαντα τὸν ναὸν εὐσεβῆ πλήθη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπὶ ἀναμνήσει τῆς πρὸς τὸ πάθος ὀδύσεως τοῦ Κυρίου, ἐμνήσθη μετὰ συγκινήσεως πῶς οἱ πρόγονοι αὐτοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου του τὴν πίστιν ταύτην ἐδέχθησαν παρὰ τῶν προγόνων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, πῶς ἐπ' ἐκλογῇ θρησκείας τὰς χώρας περιοδεύοντες, μόνον ὅταν εἶδον καὶ ἐδοκίμασαν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Κων)πόλεως ὀρθόδοξον τῶν Ἑλλήνων θρησκείαν ἐνόμισαν ὅτι εὐρίσκοντο εἰς τὸν οὐρανόν, πῶς ἀπ' οὗτου ταύτην τὴν θρησκείαν ἠσπίασθησαν εἰσήγαγον ἕκτοτε αὐτὴν εἰς τὴν ζωὴν των, μετὰ πόσον δὲ ζήλου τηροῦσι καὶ σήμερον αὐτὴν καὶ προσπειθοῦσι νὰ μὴ ἀφίστανται τῆς πατροπαράδοτου τροφοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματός των. Ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ διακράτησιν τῆς ἐν τῇ αὐτῇ ὀρθοδόξῃ πίστει ἐνότητος τοῦ ὀρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ ποιμνίου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ Α. Μ. καὶ ἡ σύνοδος αὐτοῦ ἀνέλαβον τὸ ταξείδιον, ἵνα ἐπισκεπτομένοι τὸν Οὐκουμηνικὸν Πατριάρχην ἐν Κων)πόλει, καὶ τὴν ἑλληνικὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸν λαόν, διατρονιώσωσι τὸ συνεχὲς τῆς ἐν τῇ ὀρθοδόξῃ ὁμοδοξίας καὶ ἀντήλωσιν ἐκ ταύτης σθένος καὶ ἐμφύχωσιν ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς πίστεως. Ἡ Α. Μ. ἐξέφρασεν εἰς τὴν βαθείαν αὐτῆς ἐγγνωμοσύνην διὰ τὴν ὑποδοχὴν τὴν ἐγκάρδιον, ἧς ἔτυχεν ἐκ μέρους τῆς τε Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ εὐσεβεστάτου ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὑπεσχέθη, ὅτι, ὅταν, ἐπιστρεφῶν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, φθάσῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποιμνίου του, θὰ μεταδώσῃ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ πρὸς τὸν ὀρθό-

δοξον πολωνικόν λαόν και τόν θαυμασμόν του δια τόν πλοῦτον τῆς εὐσεβείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὗ αὐτόπτης μάρτυς καθίσταται, ἐπεκαλέσθη δέ, τελευτῶν, ἐπ' αὐτόν τήν χάριν και τήν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου ἐπ' ἀγαθῶ και τῆς Ἑλλάδος και συμπάσης τῆς Χριστιανωσύνης.

Τῆς θείας λειτουργίας ληξιάσης περὶ τὴν 121)2 μ. μ. οἱ πάντες ἀνῆλθον εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔνθα ὁ Μακαριότατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν παρέθηκε τῷ Μακαρ. μητροπολίτῃ Βαρσοβίας γεῦμα, οὐτινος μετέσχον ὁ συνοδεύων τὸν πολωνὸν πρωθυεράρχην θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀλέξιος, ὁ σεβ. μητροπ. Ἄρτης κ. Σπυρίδων, και ὁ Καθηγητῆς κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ.

Ἡ Α. Μ. μετὰ τῆς συνοδείας αὐτοῦ παραμείνασα ἐπὶ μικρᾷ ἀναφυχῇ ἐν Κηφισσίᾳ, ἀνεχώρησε σήμερον διὰ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τῆς γραμμῆς εἰς ἐπίσκεψιν τῆς Ἁγίας Πόλεως, ἔνθα θὰ φθῆσῃ τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ. Μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου προέπεμψαν τὴν Α. Μ. και ἠυχθήσαν αὐτῷ εὐπλοῖαν ἐκ προσώπου μὲν τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ βοηθὸς αὐτοῦ ἐπίσκοπος θεοφιλ. Βρεσθένης Ἀνθιμος, ἐκ μέρους δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Ἡ καθ' ἡμέραν αὐξοῦσα ἐθνικὴ και θρησκευτικὴ χαλαρότης πρέπει πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ κινήσῃ εἰς σκέψιν και λήψιν ἔλων τῶν ὑπὸ τῆς καταστάσεως ταύτης ἐνδεικνυμένων μέτρων. Καὶ ἡ μὲν πολιτεία δι' αὐτὴν τὴν διατήρησίν τῆς πρέπει νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα, ἡ δ' ἑκκλησία τὰ ἑαυτῆς. Θὰ ἦτο δηλ. ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβῃ κανεὶς ὅτι πάντοτε ἀκούεται, τ.ἔ. τὴν συντόνισιν τοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησιαίς κηρύγματος· ἀλλὰ μόνον τοῦτο ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας ἢ εἶνε ἀνεπαρκὲς και ἀτελεσφόρητον, ἢ και ἀδύνατον νὰ ἐνεργῆται, ὡς εἰς πολλὰ μέρη.

Πρὸς τοῦτο, καθ' ὅσον θὰ ἐπετρέπετο και εἰς λαϊκοὺς νὰ ἐκφράσουν τὴν γνώμην των ἐπὶ τῆς καταστάσεως, νομίζομεν ὅτι ἡ ἑκκλησία πρέπει κάπως με διαφορετικὴν ὄψιν νὰ παρακολουθῆσῃ ταύτην και διάφορα σύντονα, περισσότερον δραστήρια, μέτρα νὰ λάβῃ, ἵνα ἐξ ἄλλου δεῖξῃ τὴν δυνάμιν τῆς, τὴν ὅποیان ὁ ἀρχηγὸς τῆς πίστεως εἰς αὐτὴν ἐνεπιστεύθη, ἀλλὰ και ἵνα μὴ σὺν τῷ χρόνῳ οὕτω προΐοντι θρηνησῶμεν ἐρείπια, τὰ ὅποια ἤδη διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους και πονοῦντας διὰ τὴν ἑκκλησίαν εἶνε τόσα, ὥστε νὰ προκαλοῦν τὴν ἀπελπισίαν.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἐὰν ἀπὸ τῆς ἑκκλησίας δὲν εἶχον

ἀφαιρεθῆ οἱ πόροι, οἱ ὅποιοι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἀπ' αὐτῆς ἀφηρέθησαν, και εἶχεν αὕτη ἀφθονώτερα τὰ μέσα τὰ οικονομικά, περισσότερα θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτελέσῃ· ἀλλ' ἀντὶ τῶν συστάσεων και παρακλήσεων ἴσως θὰ ἦτο φρονιμώτερον νὰ ἠκούετο τότε ἀπὸ τῶν ἀμβώνων, ὅσαι ἐπισκοπικαὶ ἔδραι, ἢ διαμαρτυρία διὰ τὴν τοιαύτην ἀρπαγὴν. Σήμερον δι' αὐτὸ τὸ γόητρον τῆς ἑκκλησίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τελεῖται ὑπ' αὐτῆς ἐπατίς ἢ χεῖρ πρὸς τὸ κράτος, τὸ ὅποιον δυστυχῶς δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι δι' αὐτὴν τὴν εὐδαιμονίαν του ἀνάγκη ἀπαραίτητος ὅπως παρέχῃ εὐκολίας και οὐχὶ προσκόμματα εἰς τὴν δρᾶσιν τῆς ἑκκλησίας, τῆς ὅποιας οἱ σκοποὶ εἶνε ἄλλοιαι ἢ τῆς Δυτικῆς. Ἀφοῦ αὐτὸ δὲν συνέβη πρέπει νὰ γίνῃ κατ' ἄλλο.

Ἡ ἑκκλησία ἔχει πόρους· και εἶνε αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὴν οικονομικὴν εὐεξίαν τῆς Δυτικῆς ἑκκλησίας και τῶν ἄλλων.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐλίγοι μόνον ἀποτελοῦν τὸ ἐκκλησιαστικὸν εἰς τοὺς ἐρθοδόξους ναοὺς μας. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν χριστιανοί, και αὐτοὶ εἶνε ἐρθοδόξοι, οἱ ὅποιοι εἰς τὰς «μεγάλας ἐορτάς» θὰ ἐνθυμηθοῦν, ὅτι εἰς τὴν συνοικίαν των ὑπάρχει ναός, ὅπου θὰ μεταβῶν νὰ ἐπιτελέσουν τὰ θρησκευτικὰ των καθήκοντα ἔχοντες πλήρως ἀναπεπαιμμένην τὴν συνείδησίν των. Ἀλλὰ και αὐτὸ ἐὰν παραλείψουν, ὅταν θὰ σκεφθοῦν νὰ συνάψουν γάμον δὲν θὰ λησμονήσουν βέβαια τὸν ἱερέα, ὅστις προθύμως θὰ μεταβῆ νὰ τοὺς εὐλογῆσῃ τὴν ἔνωσιν· και ὅταν δὲ ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ βίου των ἀνατελεῖ, ὡς τὸ μόνον παρήγορον θὰ ἐνθυμηθοῦν τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, τὰ ὅποια εὐκόλως θὰ τοῖς παρασχεθοῦν, και κατόπιν οἱ συγγενεῖς των ὡς κατὰ ἐλαφρόνον τὸ βᾶρος τῆς θλίψεως των, θὰ τρέξουν πρὸς τὴν ἑκκλησίαν, ἢ ὅποια τότε θὰ τοῖς συνοδεύσῃ τὸν νεκρὸν των ἕως τὴν μητέρα γῆν ἀπονέμουσα εἰς αὐτοὺς τὰς εὐχὰς τῆς.

Ἴδου τὸ σημεῖον ἑκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει ὑποχρέωσιν ἡ ἑκκλησία νὰ λάβῃ πολὺ ὑπ' ὄψιν και ἐνεργήσῃ, ἀφοῦ εἰς οὐδενὸς τὴν συνείδησιν γεννάται ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν παρακολουθεῖ με πονοῦσαν καρδίαν τὴν φαυλότητα τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Ποῖοι εἶνε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἡ ἑκκλησία πάντοτε παρακολουθεῖ, ὡς τέκνα τῆς πιστᾶς και μεριμνῶντα και ἐνδιαφερόμενα περὶ αὐτῆς; Ποῖοι εἶνε ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὴν γαμήλιον ἔνωσιν σπεύδει ὅπως εὐλογῆσῃ; Τίνες εἶνε ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων τὰ τέκνα σπεύδει νὰ δαπτίσῃ; Γνωρίζει αὐτοὺς, εἰς τῶν ὁποίων τὴν νεκρικὴν ἀκολουθίαν αὐτὴ παρέχει τὴν μόνην παρηγορίαν;

Ὡς λοιπὸν παρουσιάζεται ἡ κατάστασις ἀνάγκη ὅπως ἀναδημιουργήσῃ τὸ ποιμνίον τῆς και ἐξέλθῃ εἰς τὰς ὠραίας πύλας και φωνάξῃ τὸ «ὅσοι πιστοὶ». Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡ ἑκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς κατ' ἔθος ἐπισκέπτας αὐτῆς· οὔτε ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι θὰ δειχθοῦν κοινὰ πνεύ-

ματα, εάν ταπεινοί μεταβούν την Κυριακήν εις τὸ Μέγα Μυστήριον.

Ἐχει ἄλλου ἀνάγκην. Νὰ γνωρίζῃ, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι καλοῦνται ὡς χριστιανοὶ εἶνε πράγματι τοιοῦτοι· νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ γεννηθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν τῆς τέκνων ἡ ἰδέα, ὅτι καὶ λησμονοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε χριστιανοὶ καὶ μέλη τῆς ἐκλεκτῆς ποιμνῆς· αὐτοῦ ἔχει ἀνάγκην. Πῶς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ὅσοι πιστοὶ καὶ παιδαγωγικῶς κάμῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε κανονικῶς ἐπιβάλλεται.

Δηλ. ἀνάγκη, ὅπως ἐπανέλθῃ ἐν ἰσχύϊ ὁ π. κανὼν τῆς ἐν Τριῳλλῳ Συνόδου καὶ ὁ χριστιανός, ὁ ὁποῖος εἰς τρεῖς Κυριακὰς δὲν κάμνει τὴν παρουσίαν του ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, νὰ ἐκκόπτεται, νὰ ἀποβάλλεται τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας.

Οὐδεὶς λόγος ἐπιτρέπει τὴν ἀχρηστευσιν τοῦ κανόνος αὐτοῦ οὔτε σκοπιμότης· καμμία δάσιμος δύναται νὰ προβληθῇ. Θὰ δεχθῶν μερικοὶ νὰ εἶνε ἀποκεκομμένοι ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἂν αὐτοὶ θὰ δεχθῶσιν ἀποθνήσκοντας νὰ πεταχθῶσιν ὡς κύνες ἐξω τοῦ νεκροταφείου τῶν χριστιανῶν, πλέον τί ἄλλο εἰμπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ ἡ Ἐκκλησία καὶ τί διὰ τὴν πνευματικὴν σωτηρίαν συντελεστικώτερον; ἢ ἴσως δοθῇ εὐκαιρία εἰς τὰς ξένας προπαγάνδας νὰ ἐκμεταλλευθῶν τὸ τοιοῦτο μέτρον σπεύδουσαι ὅπως προσηλυτίζουσι πάντα ἀποβαλλόμενον· ἀλλ' αὐτὸ θὰ προλαμβάνηται μὲ τὴν δραστηρίαν καὶ ἀγρυπνον παρακολούθησιν τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ποιμνίου, εἰς ὃ θὰ ἐμφανίζεται πάντοτε ἡ Ἐκκλησία ὁμιλοῦσα καὶ συγκρατοῦσα τοὺς πιστοὺς εἰς τοὺς ἑαυτῆς κόλπους.

Μὲ τὴν ληψιν τοῦ ἀνωτέρω μέτρου πολλὰ τὰ ἀγαθὰ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν θὰ προσέλθουν. Θὰ φύγουν ἀπὸ τὴν κοινότητα τὰ σαπρὰ μέλη, τῶν ὁποίων ἡ ἀποκοπή δὲν θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ τοὺς κάμῃ θερμοὺς χριστιανούς· καὶ εἰς ὅλους θὰ εἶνε φανεροὶ οἱ «ἀπιστοὶ» οἱ ἐξω τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἀντιστοίχως θὰ πληθυνθῶσιν οἱ τοῦ Χριστοῦ γνήσιοι φίλοι καὶ τὴν Κυριακήν θὰ εἰσερχώμεθα εἰς τοὺς ναοὺς καὶ θὰ δλέπωμεν παρὰ τὴν ἀπλοϊκὴν γυναικα τοῦ αἰσθηματικοῦ κόσμου καὶ τὸν σοφὸν καὶ τῆς ψυχρᾶς λογικῆς ἄνθρωπον, ὅστις θὰ κροτιμήσῃ νὰ ἐκδηλοῖ ἐν ἐκκλησίαις ἕ,τι ἡ γνησία ἀνθρωπίνῃ φύσει τὸ πρῶτον ἐξεδήλωσεν εὐγενές· καὶ αὐτὸς δὲ θὰ γίνεται ὁ ὁμολογητής, ὅτι καὶ οἱ μορφωμένοι· δύναται νὰ θρησκειούσιν, ἐνῶ σήμερον ὑπάρχει γενικῶς ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ θρησκεία δὲν εἶνε διὰ τοὺς μορφωμένους. Εἰς τὴν συνείδησιν δ' ἐκεῖνων, οἱ ὅποιοι θὰ παραμείνουν, πλέον θὰ ὑπάρχουν σαφέστεραι αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐναντι τοῦ ἰδρύματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦν νὰ εἶνε μέλη καὶ ὅχι· εὐκόλως καὶ ἐπιπολαιῶς θὰ ἐκφράζωνται ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων, διότι θ' ἀντιλαμβάνονται διακρίσαντες Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δέχωνται νὰ ὑποτάσσωνται· ἢ ἔννοια ἐπίσης τῶν ἐξω τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶνε σα-

φεστέρα, καὶ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν θὰ γεννάται εὐκολώτερον ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κανονίζουσι τὸν βίον τῶν ἡ ἀσθένεια ἢ μαστιζούσα τὴν σύγχρονον κοινωνίαν τοῦ νὰ μιμῶνται ἀνεξετάστως ὅτι· εἰς τὸν ἄλλον παρατηροῦν.

Ἄλλ' ὅταν οὕτως αἱ ὑποχρεώσεις τῶν παραμεινάντων πιστῶν θὰ τοὺς εἶνε φανεραί, μετὰ προθυμίας τότε πλέον θὰ συνεισφέρωσιν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ τοὺς γνωστοποιεῖται ὡς ἀναγκαῖον, ἐφ' ὅσον ἀδιάστως καὶ οἰκεία θελήσει θὰ δέχωνται νὰ παραμείνουν εἰς τὸν ὄργανισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ὠρισμένα οἰκονομικὰ δάση συντηρήσεως καὶ βράσεως.

Δι' ἐναντίας πολιτικῆς παρατείνωμεν τὴν κατάστασιν ἡ ψεῦ! ἀφῆνομεν ν' ἀκολουθῇ τὴν λυπηρὰν κατωφύρειαν.

Μεθ' ἐκάστην τέλεσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐνοάρκου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ὁ ἱερεὺς νὰ καλῇ τὸν ἀπουσιάσαντα χριστιανὸν τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ παραμῆν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἵνα ζητῇ ἐξηγήσεις, καταλλήλως δ' εἰδοποιηθῶν οἱ ἱερεῖς ὅπως ὑποδεκνύουν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν εἰς τοὺς ἐνορίτας τῶν. Μετὰ δευτέραν ἀπουσίαν νὰ πράττῃ τὸ αὐτό· ἐὰν συμβῇ καὶ τὸ τρίτον, ν' ἀποκόπτεται. Ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ θελήσῃ νὰ ἐπανέλθῃ τις αὐτῶν πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, νὰ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς, τὰς ὁποίας θὰ κατέβαλλε, καθ' ὃν χρόνον ἐτέλεσεν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας, πλὴν ἐὰν τις ἀποδοδεγμένως εἶνε τελείως ἄπορος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ποινῶν, αἵτινες παιδαγωγικῶς θὰ κρίνωνται ἐπιβλητέαι.

Κατ' ἀρχὰς θὰ λάβουν χώραν πολλὰ ἀποκρίαι καὶ ἴσως ἀρκετὸς θύρυδος γίνῃ, ἀλλὰ νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τοιαύτας συνεπειὰς καὶ νὰ φοβούμεθα δι' αὐτάς, δὲν θυνάμεθα νὰ νομίζωμεν, ὅτι μὰς ἐπιτρέπεται, ὅταν πρόκειται δι' ἱεράρχας ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τῶν τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν περιστάσεων, οἱ ὅποιοι ζητοῦσιν ἐμψυχωμένους ἄνδρας.

Θὰ ἦτο μόνον ἀνάγκη νὰ γίνουσι σύντονα κηρύγματα τὸ μὲν ἵνα δικαιολογήσουσι αὐτὴν τὴν ποῆσιν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ συγκρατοῦν καὶ εὐχαριστοῦν τὰ παραμείνοντα πιστὰ καὶ ἀφοσιωμένα μέλη ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ σήμερον ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἐφημεριακὸν κληρὸν δυνάμενον ν' ἀνταποκριθῇ ἴσως εἰς ὅλην τὴν ποιμαντικὴν φροντίδα— ἐννοοῦμεν τὸν πλὴν— καὶ κυρίως εἰς τὴν κηρυκτικὴν, θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐξηγεῖτο ἡ συνδρομὴ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπάρχει καὶ τὸ ὁποῖον κάλλιστα θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχῃ πολλὴν πρὸς τοῦτο συνδρομήν.

Οἱ ἐν τοῖς σχολαῖσις ὑπηρετοῦντες καθηγηταὶ πτυχιστοὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς θὰ ἠδύνατο νὰ βοηθήσουσι εἰς τὴν κηρυκτικὴν τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ καλὸν εἶνε τὸ κήρυγμα νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς ποιμανούσης, αὐτῆς μόνης· ἀλλ' ἀφοῦ αὐτὴ μόνη δὲν ἱκανοποιεῖ, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐλατθῆται καὶ πρὸ τῶν

άνωτέρω συναδέλφων ἐν τῇ ἐπιστήμῃ μὲ ποιάν τινα πάντως ἐποπτεῖαν καὶ πρόγραμμα.

Ἄπαξ τῆς ἐβδομάδος κατὰ Κυριακὴν ἀπόγευμα ἢ Πέμπτην νὰ παρακληθοῦν οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστης Ἐπισκοπῆς ὑπηρετοῦντες θεολόγοι, οἱ ὅποιοι πολλαχοῦ ἀνέρχονται εἰς ἀρκετὰς μονάδας, ὅπως τοῦλάχιστον οἱ ἐγγύτερον τῆς Ἐπισκοπικῆς ἑδρας, ὡς καὶ ὅσοι ἐφημέριοι δὲν ἔχουν μὲν πτυχίον, ἀλλ' ἔχουν ἀρκετὴν ἴδιαν μόρφωσιν, ὅπως κάμουν συγκέντρωσιν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἐπισκόπου, καθ' ἣν νὰ γίνηται συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ προσεχοῦς κηρύγματος, τὸ ὅποιον καθεὶς ἐξ αὐτῶν θὰ κάμῃ εἰς ἴδιον κανόν. Μετὰ τὴν συζήτησιν αὐτὴν νὰ γίνηται ἀλλανθὴ νυμφῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων φιλανθρωπικῶν κλπ. ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Δι' αὐτῶν δύο τινὰ θὰ ἐπιτελῶνται· πρῶτον ἡ ἀλλαγὴ γνώμων θὰ διαφωτίξῃ ἀμοιβαίως τοὺς συζητοῦντας ἐπὶ ζητημάτων, τὰ ὅποια μόνον ἐνεδέχτο νὰ μὴ σκεφθοῦν καὶ σχηματίσουν γνώμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ Ἰησοῦ ἐπικοινωνία αὐτὴ πολλὰ θὰ συμβάλλῃ πρὸς τόνωσιν τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεως, ἡ ὅποια εἰς ἄτομα σκορπιζομένη χαλαροῦται συντόμως ἄνευ τῆς ἀμοιβαίας στηρίξεως· ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τοῖς σχολείοις ἀποστολὴ θὰ εἶνε κάπως ἐχομένη πλεον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πνεύματος καὶ μετὰ μεγαλυτέρας ζήσεως ἐκτελουμένη, διότι ὡς συμβαίνει δύναται κάλλιστα νὰ τείνῃ νὰ καταστήσῃ καθαρῶς προτεσταντικὴ, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν δὲ θὰ φαίνεται ἡ Ἐκκλησία ἐργαζομένη, ὅχι τὰ τελετουργικὰ μόνον ποιοῦσα καὶ διατηροῦσα. Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τοιαύτην ἐργασίαν ἐνδέχεται πολλοὶ τῶν θεολόγων νὰ μὴ εὐχαριστηθοῦν νὰ λάβουν μέρος, ἀλλὰ μία ὑποχρεωτικὴ στάσις τῶν Ἐπισκόπων, νομίζομεν, ὅτι καὶ τοὺς δυστροπιότερους θὰ ἐλκύσῃ καὶ τοὺς χλιαρῶς τὴν θρησκείαν τοῦ Ἐσταυρωμένου αἰσθανομένους ἀρκούντως θὰ συγκινήσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα τινὲς δὲν θελήσουν νὰ παρῶσιν τὴν ὑψηλὴν αὐτὴν συνδρομήν, τί σημαίνει; ἡ ὑπὸ τῶν ἄλλων δὲν θὰ εἶνε ἰκανὴ ὥστε νὰ γίνῃ ἐκμεταλλεύσιμος; Ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἐνδέχεται νὰ συμβῇ· δυνατόν τινες νὰ μὴ ἔχουν κατάλληλον ἰκανότητα· ἀλλὰ διατί θὰ γίνονται αὐτὰ; αἱ συγκεντρώσεις; ἄλλως τε Χρυσόστομοι πάντες δὲν δύναται νὰ γίνουσι· ἀπ' ἐναντίας δὲ θερμὸν κήρυγμα καὶ μὲ σύστημα, ὡ, θὰ ἐπιδιώκεται καὶ θὰ προπονήται ἐν ταῖς συγκεντρώσεσι, κάλλιστα θὰ ἐκτελῇ τὸν σκοπὸν τοῦ ἡ δὲ θεῖα χάρις καὶ αὐτὴ θὰ συνεπικουρῇ εἰς μίαν τοιαύτην ἱεράν προσπάθειαν, οἷα θὰ καλλιεργῆται μετὰ τῶν ἄλλων αὐτῶν τῶν μελῶν.

Ταῦτα ἐν ταῖς ἐπισκοπαῖς ἐκάσταις. Καθεὶς δὲ Μητροπολίτης αὐτὸς ἢ κατ' ἐντολήν τῆς δημογύρεως ἐν τῶν μελῶν νὰ συντάσῃ μικρὰν ἀνταπόκρισιν, τὴν ὁποίαν νὰ στέλλῃ εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας, τὴν «Ἐκκλησίαν», τὸ ὅποιον παρεχόμενον

εἰς τὸ ἄνωτέρω προσωπικὸν δωρεάν, πρέπει οὕτω νὰ λάβῃ μεγαλύτερα ἔρια, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ ἐνταῖον ἐν τῇ ἑλλῆ Ἐκκλησίᾳ πνεῦμα, νὰ ὑποκινήται δ' ἐκάστη τοιαύτη ὀργάνωσις διὰ τῆς δράσεως τῶν ἄλλων τοιούτων Ἐπισκοπῶν καὶ ἐκείθεν ν' ἀπευθύνονται γνώμαι ἐπὶ τῶν ποικίλων ζητημάτων, τὰ ὅποια ἀφθονα θὰ εὑρεθοῦν μὲ μίαν τοιαύτην κίνησιν. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐκάστη τῶν ὀργανώσεων τούτων θὰ εὐρίσκη καινόν τι νὰ μεταβιβάσῃ, ἵνα μὴ καταστῇ τυπικὴ πλέον καὶ ἀνιαρὰ μία τοιαύτη δημοσίευσίς, ὥστε πάντοτε μὲ ἐνδιαφέρον ν' ἀναγινώσκηται ἡ κίνησις ὄλων τῶν Ἐπισκοπῶν, νὰ ἐκτίθενται τὰ ζητήματα καὶ νὰ προτείνωνται αἱ γνώμαι καὶ νὰ φαίνηται τέλος πάντων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ζῆ καὶ κινεῖται.

Εἰς τινα γενικὴν συνέλευσιν τῶν κατολίκων τῆς Γερμανίας ἐν Μπρεσλάου τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Καρδινάλιος Bertram μὲ τρεῖς λέξεις ἔθεσε τὸν σκοπὸν τῆς καθολικῆς σχολικῆς ὀργανώσεως διὰ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ὁμολογητικῶν σχολείων· συνεννόησις, ἐμφύγωσις, ὀργάνωσις· οὕτως ὁ καθολικὸς λαὸς θὰ ὀργανωθῇ διὰ τὴν πρᾶξιν καὶ θὰ συγκρατήσῃ, ἐπιμόνως καὶ σταθερῶς τὸ θάρρος του εἰς τὸ ὕψος τῶν καθηκόντων του. Πόσον συγκινητικὸν θὰ ἦτο νὰ ἐδικαιώμεν αὐτὸν καὶ νὰ ἐπράττομεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι αἱ περιστάσεις φαίνεται ὅτι ἀπαιτοῦν.

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Η'

Ὁ γνωστὸς λογογράφος κ. **Γρηγόριος Ξενόπουλος** δὲν συμερίζεται τὴν γενικὴν ἀπαισιοδοξίαν. Ἡ σύγχυσις τῶν ἰδεῶν — κατ' αὐτὸν — μαρτυρεῖ πρὸ παντὸς ὅτι ὑπάρχουσι ἰδέαι. Ἐὰν δὲν ἐμφανίζεται σήμερον ὁ ρυθμιστὴς τοῦ χάους των, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θὰ φανῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον. «Ἄρκεῖ ὅτι τὸ χάος αὐτὸ ἐνέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς συγκροτήσεως ἑνὸς κόσμου». Τὸ βέβαιον εἶνε, λέγει, ὅτι πρόδοδος ὄντως συνετελέσθη κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας· οἱ δὲ πνεύσαντες ἄνεμοι δὲν εἶνε προσωπικά μόνον πάθη, ἀλλὰ καὶ εὐγενῆ ἐλατήρια, ἰδέαι καλάι· συνετελέσθη «ξυπνημα» τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τοῦτο δ' ὀφείλεται, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς διανοουμένους του, οἱ ὅποιοι κατέρειψαν τὰ τεῖχη τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ τοῦ μανδαρινισμοῦ, ἀποδώσαντες εἰς τὸν λαὸν τὴν γλῶσσάν του, καὶ ὠθήσαντες αὐτὸν εἰς τὸ νὰ διαβάξῃ, νὰ μανθάνῃ καὶ νὰ σκέπτεται. Καὶ «ὅταν ὁ λαὸς εἶνε ξυπνημένος, τίποτε, λέγει, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπελπίξῃ». Διὰ τοῦτο ὁ κ. Ξενόπουλος ἀποβλέπει μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ μέλλον, ἐν τῇ προσδοκίᾳ τοῦ Μεγάλου Ρυθμιστοῦ, «ὁ ὅποιος μοιραίως θὰ ἔλθῃ».

Πολυμερής εἶνε ἡ κρίσις καὶ κατὰ τὸν λογογράφον κ. **I. Βλαχογιάννην**, ἐκφαινομένη πρὸ παντός ὡς «νεοελληνική ἀνηθικότης: αὐτόχρημα φυσιολογική, διότι παρατηρεῖται ἐκτραγεῖσα ἄμα αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. «Γέρας ἐγωῖσμοῦ» ὁ νεοέλληνας, ἐκ φιλοδοξίας καὶ ἐκ φιλοχρηματολακπατεῖ, λέγει, πᾶσαν ἀναμφισβήτητον ἀρετὴν του διὰ τὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ἄτομόν του. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνθρώποι ἀνώτεροι ἐν Ἑλλάδι μεταβάλλονται εἰς ἠθικῶς κατωτέρους γινόμενοι ἐμπαθέστατοι ραδιοἰδοῦντες καὶ σικοφάνται. Τὸ δυστήχημα δὲ εἶνε ὅτι «ἐπὶ ἑκατὸ χρόνια ποῦ ζοῦμε ὡς κριτός, τὸ σχολεῖον, ὁ παπᾶς, ὁ εἰρηνοδίχης, ὁ ἀστυνομὸς καμμίαν ἐπίδρασιν δὲν ἔχουν ἐπὶ αὐτὸ τὸ πλῆθος τῆς φύσεως τὸ στραφικέρινον, ποῦ λέγεται φαιήτης».

Καὶ αἰτία μὲν τῆς καταστάσεως ταύτης εἶνε, κατ' αὐτόν, πρῶτον μὲν «ἡ κατάρα τῆς λογίας γλώσσης», «τοῦ κοπανίσματος τῶν γραμματικῶν τύπων, τῆς ψεύτικῆς ἐπικλήσεως τῶν προγόνων»· δεύτερον δὲ ὅτι τίποτε δὲν ἔγεινέ «γὰ τὸν ἄθλιον κληρὸν μας». Ἡ θεραπεία δὲ τοῦ κακοῦ φρονεῖ ὅτι θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ριζικὴν θεραπείαν τοῦ σχολεῖου καὶ ἀπὸ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογράφων, τῶν λογίων καὶ τῶν κληρικῶν.

Κατὰ τὸν διηγηματογράφον κ. **A. Βουτυράν**, ἡ κρίσις ὑπάρχει ἀναμφισβητήτως, καὶ δὴ εἰς ὅλους τοὺς κύκλους: εἶνε **πολιτικὴ**, καὶ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν θυσίαν τῶν ἱερωτέρων συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ κομματικὰ συμφέροντα· εἶνε καὶ **ἠθικὴ**, καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν πόρῃσιν τῶν ἰθνηουσῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουν ὡς κάκιστον παράδειγμα εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος δι' αὐτό, καίτοι δὲν εἶναι ἀχρεῖος, ἀλλ' ἔχει «χρυσὴ καρδιά», ἔγεινεν ὅμως «κακομαθημένο παιδί»· εἶναι **διανοητικὸς**, διότι οἱ μὲν ποιηταὶ ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανισθεῖ, τοῖς δὲ πεζογράφοις πιέζει τὸ δύσκολον βιωτικὸν πρόβλημα, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ βοηθηθοῦν ἀπὸ τὸ κριτός, τὸν ὁποῖον ὅμως «παντοσεινὸ ἀγνοεῖ τὸν λογοτέχνην» ὡς ἐνδιαφερόμενον μόνον γὰ τὰς λόγους».

Ἡ θεραπεία δύναται νὰ ἐπέλθῃ, κατ' αὐτόν, εἰς μὲν τὸ μέλλον διὰ τοῦ **σχολεῖου**, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μελετᾶται μεθοδικὰ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ, «πράγμα ποῦ εἶχεν ἀρχίσει νὰ γίνεταί μετ' τὴν ἐκπαιδευτικὴν μας μεταρρυθμίσειν»· διὰ δὲ τὸ παρὸν, «ἐάν οἱ πολιτικοὶ ἀποβίλουν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον καὶ ἀντικρύσουν μὲ εὐλακρίνειαν τὰ πράγματα» φροντίζοντες ὅχι τὸσον διὰ τὴν ἐξωτερικὴν τῶν ἐμφάνισιν, ὅσον διὰ τὴν ψυχικὴν τῶν καλλιέργειαν.

Ἡ δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ διηγηματογράφος κ. **Θ. Συναδινὸς** θεωρεῖ πολὺ φυσικὴν τὴν ὑπαρξοῦσαν κρίσιν, ὅχι μόνον ὡς πινευρωπαϊκὸν μεταπολεμικὸν φαινόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς καθαρῶς ἑλληνικὸν φαινοῦν τῆς μετὰ τὸς πολέμους ὑπερνετάσεως καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς καμμάτου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ ἵποιο ὑ ἐξεροάγη ὁ ἐσωτερικὸς διχασμὸς. Τοιοῦτοτρόπως, λέγει, σήμερον «εὐρισκόμεθα πρὸ δλοκληρωτικῆς **χρεωκοπίας τῆς ἠθικῆς**, πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς». Πάντα τὰ τελευταῖα φαινόμενα τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου εἰς τὴν χρεωκοπίαν αὐτὴν κατέληξαν: αἱ πολιτικαὶ δηλ. δεξιότητες, τὰ κινήματα, ὁ διχασμὸς, ὁ ἐκ καταχρησῶν ἀφηνίδιος πλουτισμὸς, ἡ οἰκονομικὴ στενοχωρία τῶν δημοσίων υπαλλήλων, ἡ κατὰ τῶς τοῦ κλήρου κ. λ. Ἐντεῦθεν «οἱ πολιτικὰ ἀδιαφοροῦν· ὁ στρατός πολιτεῖται· οἱ πολιτικοὶ δουλεύουν εἰς τὰ πόδια τῶν· οἱ δημοσίοι υπάλληλοι ἢ ληστεύουν τὸ δημόσιον ἢ παραμελοῦν τὰ καθήκοντά τῶν· τὸ σχολεῖον καταρροεῖ· ὁ κληρὸς κατατρίβεται εἰς τὴν αἴξιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκόπων· οἱ διανοοῦμενοι περιέπεσαν εἰς νιοβάναν· τὰ θεμέλια τῆς οἰκογενείας ἐσεισθήσαν· αἱ γυναῖκες ἀσχημονοῦν· μερὶς τοῦ τύπου ὑποβοηθεῖ τὴν ἐξαχρεῖωσιν· τὸ θέατρον ἐμφανίζει ἀνήθικα ἐξαμβλώματα· οἱ μαθηταὶ οργανώνουν συλλαλητήρια· καὶ τὰ κορίτσια μας παύσαντα νὰ σκέπτωνται μίαν ἔντιμον ἀποκατάστασιν, ἐνεπιστεύθησαν τὰ πάντα: μόρφωσιν, διαπαιδαγώγησιν... εἰς τὸν χορὸν καὶ μόνον τὸν χορὸν».

Ἡ κατὰ τῶς ἡμῶς αὐτῆ δὲν εἶναι κατ' αὐτόν, ἀπελπιστικὴ, διότι ἡ κρίσις εἶναι ἐξωτερικὴ, δὲν ἔθιξεν εἰς τὸ βάθος τὸν Ἑλληνα, ὁ ὁποῖος «ὡς ἀκατέργαστος ὕλη εἶνε ἐξαιρετικὸς». Πρόκειται περὶ ἵπλοῦ **παραστρατήματος**. Ἀπαιτεῖται νὰ ἐμφανισθῇ μία ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία, εἰς δύνατος, διὰ νὰ μεταβίβῃ τὸν ροῦν τοῦ ρεῖματος, καὶ θὰ φέρῃ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Μέχρις ὅτου ὅμως ἐμφανισθῇ οὗτος, «δὲν ἔπειτα ὅα ὅλοι οἱ ἄλλοι πρὸς νὰ στενορῶσωμεν τὰ χέρια». Ὁ τύπος πρὸ πάντων πρέπει νὰ κινήθῃ· διότι «ἡ ἐρημερὶς διὰ τὸν Ἑλληνα εἶναι τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία, τὸ μυθιστόρημα, ὁ γενικός του σύμβουλος»· πτωχὸς ὅμως πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς ἡμῶς ἐπικοινωνίαν μετ' τὸν λαόν καὶ τὸ **σχολεῖον**, τὸ **θέατρον**, ἡ **ἐκκλησία**, διὰ νὰ δώσουν εἰς τὸν Ἑλληνα συνείδησιν. Τοῦτο ὅμως δύναται νὰ γείνη, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὅτι «μετ' τὸν ἐνθρονισμὸν τῆς στενοκεφαλίας, τοῦ διδασκαλισμοῦ», δηλ. τῆς **καθαρῶς**, ἡ ὁποία εἶναι «ὁ μεγαλειότερος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τὸν Βούλγαρον καὶ τὸν Τούρκον».

Ἡ καθαρεύουσα μᾶς ἐμποδίζει, λέγει, νὰ σκεπτόμεθα, νὰ εἴμεθα χριστιανοί, ν' ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα μας, νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς, νὰ συνεννοούμεθα μεταξύ μας, νὰ καταλαβαίνη ὁ ἕνας τὸν ἄλλον...». «Πῶς εἶναι δυνατόν, λέγει, ν' ἀποκτήσῃ χριστιανικὴν συνείδησιν ὁ χωρικός ὅταν ἀπὸ ὅ,τι λέγεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν οὐδὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅταν ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ κλήρου εἶναι ἀγράμματος καὶ χωρὶς ἀνατροφῆν ὡς προσερχόμενος ἀπὸ τὰ κατώτατα στρώματα καὶ ὁ ἀνώτερος κληρὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ σχολαστικὸς φαρισαίους δογματιστάς, κηρύσσοντας μόνον πρὸς ἐπίδειξιν λόγια τῆς ἐπιδείξεως εἰς γλῶσσαν πρὸς ἐπίδειξιν...».

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν λοιπὸν μίαν ἀναγέννησιν τῆς χώρας πρέπει πρὸ παντὸς νὰ ἀποκτήσωμεν μέσον συνεννόησεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ γλῶσσα.

Ὁ ποιητὴς κ. **Μ. Μαλακάσης** τὸ «σημερινὸν ξεχαρβάλωμα» ἀποδίδει ἀποκλειστικῶς εἰς «τὸ ὀλέθριο ἐκπαιδευτικὸ σύστημα», εἰς τὸ «σχολεῖον», τὸ ὁποῖον, μὲ τὸν τρόπον «ποῦ συνθλίβεται εἰς αὐτὸ ἡ παιδικὴ διάνοια, παρουσιάζει γενεές πνευματικῶν εὐνούχων. Διότι τὸ σχολεῖον, ὡς ἔχει, μᾶς ἀπομακρύνει, λέγει, ἀπὸ τὰ πράγματα καὶ ἀπὸ τὴν οὐσίαν τῆς ζωῆς μᾶς διδάσκει τὸ ψεῦδος, μᾶς κρατεῖ μακρὰν τῆς ἀληθείας τῆς πραγματικότητος καὶ τοῦ προορισμοῦ μας διὰ τῶν «καταξήρων τύπων μᾶς πεθαμένης γλώσσας». Ἀναγέννησις δὲ δὲν εἶναι δυνατόν, κατ' αὐτόν, νὰ ἐπέλθῃ εἰς χώραν, ὅπου ὁ μικρός, ὅταν εἶπῃ «δέντρο» ἀντὶ «δένδρου» «θὰ διδαχθῆ πῶς εἶναι ἄθεος, κομμουνιστῆς, ἄπατρις, κικλήθης, κοινωνικὸ κἀθαριεῖ, θὰ καταδιωχθῆ, θὰ ἀφορισθῆ, θὰ κατῆ καὶ θὰ λυντσαρισθῆ σὲ πρώτη εὐκαιρία».

Ὁ κ. **Ἄρ. Καμπάνης** δέχεται μὲν καὶ ἄλλα «φλέγοντα» ἑλληνικὰ προβλήματα, ὡς πρῶτιστον ὅμως, κυριώτερον καὶ κεντρικώτερον θεωρεῖ τὸ καθεστῶτον, τοῦ ὁποῖου μία μόνη λύσις, κατ' αὐτόν, ὑπάρχει: «ἡ ἀποκατάστασις τῆς μνήμης ὀρισμένων πατριωτῶν, φονευθέντων ὅχι μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν». Τούτου τοῦ ζητήματος ἡ τοιαύτη λύσις θὰ συνεπαγάγῃ καὶ τῶν λοιπῶν τὴν διευθέτησιν. Ἐκ τούτων εἰδικὸν λόγον κάμνει περὶ «τοῦ γλωσσικοῦ προβλήματος», τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἀδικηθὲν διὰ τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ εἰς «κομματικὴν ὑπόθεσιν».

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίου	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑορτή	Ἦμοι
ΜΑΤΘΑΙΟΣ	1	Κυρ. Β' Θωμᾶ	Β' Θωμᾶ	Α'	α'
	8	> Γ' Μυροφόρων	Γ' Μυροφόρων	Δ'	β'
	15	> Δ' Παράλυτου	Δ' Παράλυτου	Ε'	γ'
	22	Ε' Σαμαρείτιδος	Ε' Σαμαρείτιδος	Ζ'	δ'
	29	ΣΤ' Τυφλοῦ	ΣΤ' Τυφλοῦ	Η'	πλ. α'

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἀναξιοπροεπῆς ἐκμετάλλευσις.

Ὁ Μακαριώτατος Πρωθιεράρχης τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀτάπηκτος ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν που δῆθεν δηλώσεων του περὶ τοῦ ἡμερολογίου τάχα γενομένων πρὸς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν δημοσιογράφου ἢ γυναικας, ἐξέφρασε τὴν θλίψιν καὶ τὴν ζωηρὰν δυσφορίαν αὐτοῦ πρὸς τε τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τὸν ξεναγούντα αὐτὸν ἐκ προσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Διευθυντὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐπινοήσει ἀνυπάρκτων πραγμάτων. Εἰς τὴν Α. Μ. ἐξηγήθη ἡ ἱστορία τῆς καὶ παρ' ἡμῖν γενομένης διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου, πρὸς ἣν δὲν κατόρθωσαν ἔτι νὰ προσαρμοσθῶσιν εὐάριθμοὶ τινες ἀφελεῖς προσδίδοντες εἰς τὴν ἀστρονομικὴν τοῦ χρόνου μέτρησιν δογματικὴν σημασίαν. Τὴν αὐτὴν ἐκπληξιν ἐξέφρασε πρὸς τὸν ἡμετερον Διευθυντὴν καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας, ὅστις ἤτο παρὼν κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν εἰρημένων γυναικῶν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακαριωτάτου Βαρσοβίας καὶ ἐχρησίμωσεν ὡς μέσον συνεννόησεως τῶν ἐπισκεπτριῶν μετὰ τῆς Α. Μ., ἐθεώρησε δ' εἰς ἑαυτὸν ἐπιβαλλόμενον ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων διὰ τοῦ ἀκολουθῆσαι πρὸς τὸν τύπον ἀνακοινωθέντος, ἐν συνεννόησει μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ πολωνοῦ Πρωθιεράρχου:

«Μετ' ἐκπλήξεως εἶδομεν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Σκρίπ» δηλώσεις τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας περὶ ἡμερολογίου πρὸς τινὰς γυναικας. Αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἐπεσκέφθησαν τῷ ὄντι τὴν Α. Μ. τὸν Μητροπολίτην καὶ παρέμειναν παρ' Αὐτῷ ἐπὶ πολὺ μὴ δυνάμεναι νὰ συνεννοηθῶσι μετ' Αὐτοῦ ἕνεκα ἀγνοίας τῆς γλώσσης. Συνέπεσε νὰ μεταβῶ παρ' αὐτῷ καὶ νὰ μεταφράσω τὰ λεχθέντα ὑπ' αὐτοῦ. Παρεκλήθη ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ εὐσεβῶν γυναικῶν νὰ εἴχῃται ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ ἐκείνος ἀπήντησεν, ὅτι καθῆκον παντὸς χριστιανοῦ εἶναι νὰ εὐχῆται καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐπήνεσε δὲ τὰς ἐν λόγῳ γυναικας, ὅποια τῷ

παρέδωκαν καὶ τινὰ βιβλία, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὰ διὰ τὴν ἄγνοιαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης. Περὶ ἡμερολογίου οὐδὲν ἀπολύτως ἐλέχθη. Ὁ Μακ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας παρεκάλεσε νὰ δηλωθῇ ὅτι ἡ ἐν **Πολωνία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παρεδέχθη ἐπισημῶς καὶ ἐφαρμόζει τὸ νέον ἡμερολόγιον συμφώνως μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν κοινὴν πεποιθήσιν ὄλων τῶν Ἐκκλησιῶν, καθ' ἣν ὄχι μόνον δογματικῶς καὶ κανονικῶς δὲν ἐμποδίζεται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται χάριν τοῦ λαοῦ εἰς τὰ Κράτη, τὰ ὅποια παρεδέχθησαν τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἐν Βαρσοβία καὶ εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς Πολωνικὰς πόλεις οἱ ὀρθόδοξοι μεταχειρίζονται τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἀλλ' ἐνιαχοῦ, καὶ ἰδίως περὶ τοῖς ρωσικοῖς πληθυσμοῖς, καίτοι ὁ λαὸς ἐπέμεινε ζητῶν τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ὅταν τοῦτο εἰσῆχθη, τῇ ὑποκινήσει φανατικῶν τινῶν διετέθη κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον τὴν ἐπάνοδον τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, διότι ἐφοβήθη ὅτι ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου θίγει τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἐνῶ ἡ Ὁρθοδοξία δὲν συνίσταται εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην τοῦ χρόνου ἀρίθμησην. Ὁ Μακ. Μητροπολίτης Βαρσοβίας πιστεύει, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ὅλοι θὰ πεισθῶσιν ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία παραμένει ἀπρόσβλητος διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶνε καὶ θὰ παραμείνῃ στῆλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας.**

Στανισλαῦος Πιασζόνσκη

Γραμματεὺς τῆς Πολωνικῆς Πρεσβείας.

Οἱ φοιτηταί.

Δέον νὰ ἐκτιμηθῇ πρεπόντως ἡ σημασία τῆς δι' ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ἀποστοφῆς τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τοὺς φοιτηταίς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου. Εἰσεχώρησαν δυστυχῶς ἀπὸ τινος μεταξὺ τῶν φοιτητῶν στοιχεῖα ἀνάξια τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς εὐγενοῦς ἀποστολῆς τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς δὲ φροντιστηρίοις καὶ ἀνὰ τοὺς πανεπιστημιακοὺς διαδρόμους ἀκούονται ἰδέαι ὀλέθριαι ὑπὸ ἐγκαθέτων κηρυσσόμεναι καὶ ἀντισταρευόμεναι πρὸς πᾶν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος πιστεύει ὡς ἀληθῆς καὶ ἀγαθόν. Ἀσχετῶς πρὸς τὰ μέτρα, ἅτινα σκοποῦσι νὰ λάβωσιν αἱ πανεπιστημιακαὶ ἀρχαί, ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιστήμονος μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ Πρωθιεράρχου, ἐθεώρησε καθήκον αὐτοῦ ν' ἀποτείμῃ παραεισεῖς τινὰς καθαρῶς ἐπιστημονικὰς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν πλανωμένους, καὶ νὰ καλέσῃ τὴν φοιτητικὴν νεολαίαν νὰ προσφέρῃ τὴν πρὸς τὰ ἰδεώδη ὁρμὴν τῆς, τὸ ἄγνον

τῆς αἰσθημα. τὸν ἅγιόν τῆς ἐνθουσιασμοῦν καὶ τὸ νεο-νικόν τῆς σφρίγγος εἰς οἰκοδομὴν τοῦ λαοῦ, διότι αὐτοῦ θὰ ἦνε αὔριον ἢ ἰθύνουσα τάξις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ἄς ἐλπίσωμεν.

Τὸ ζήτημα τὸ κινηματογραφικόν, τὸ ὅποιον ἐπαυλιμμένως ἀπασχόλησεν ἐκ λυπηρῶν ἀφορμῶν τὴν στήλιν ταύτην, φαίνεται ὅτι κανονίζεται ὀριστικῶς διὰ τοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιτετικῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελοῦσας διατάγματος ἀφορῶντος εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἐν Ἑλλάδι προβαλλομένων κινηματογραφικῶν ταινιῶν καὶ τὴν εἰς τοὺς κινηματογράφους φοιτητῶν τῶν παιδιῶν. Ἐφεξῆς, λοιπόν, πᾶσα ταινία θὰ ὑφίσταται ἔλεγχον, δυνάται δ' ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν προβολὴν ἐὰν ἡ ταινία ἀποβλέπῃ εἰς σκοποὺς προκαταρτιστικοῦς, ἢ θίγῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἢ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ δυνάται νὰ διαταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ἢ ἀποτελῇ προσβολὴν τῶν δημοσίων ἠθῶν, ἢ εἶνε ὅπωςδήποτε ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν νεότητα. Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς κινηματογράφους τῶν ἀνηλίκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀπολύτως μὲν διὰ τὰ κάτω τῶν 10 ἐτῶν παῖδια, διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 11—15 ἐτῶν, συμπληρωμένων, ἐὰν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ γονέως, ἢ ἐπιτρόπου τῶν, ἢ παρ' αὐτῶν ἐντεταλμένου ἐνηλίκου. Ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ ταινίας κατὰ τὴν δι' οἰκογενείας καὶ παῖδια, σχολικῆς κλπ.

Πᾶσα κινηματογραφικὴ ἐπιχείρησις ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποιῆ στερήσεως τῆς ἀδείας ἐλευθέρως λειτουργίας, νὰ προβάλῃ καθ' ἐκάστην, μετὰ τοῦ τακτικοῦ προγράμματος, καὶ ἐβδομαδιαίαν κινηματογραφικὴν ἀνασκόπησιν ἱστορικῶν, ἢ συγχρόνων ἐθνικῶν γεγονότων. Ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποχρεωθῶσι διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου οἱ ἐπιχειρηματῆαι καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος προβολὴν μιᾶς σχολικῆς, διδακτικῆς, ταινίας. Ἄς ἐλπίσωμεν, ὅτι ταύτην τὴν φορὰν ρυθμίζεται ὀριστικῶς παρ' ἡμῶν τὸ κινηματογραφικόν πρόβλημα.

Οἱ προβατόσχημοι λύκοι.

Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀφίκετο νεὸς Ἐπισκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις Λατίνων. Ἑλλην τὸ γένος τὴν φορὰν ταύτην, ὁ Σεβ. κ. Φιλίππουσης, παρὰ τὰς διεθνεῖς συμβάσεις καὶ παρὰ τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους ἐγκαθιέρυθεις ἐν Ἀθήναις, ἐνῶ εἶναι ὀρισμέναι αἱ ἑδραὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Λατίνων Ἐπισκόπων. Οὐχ ἦττον αἱ πρῶται ἐξ αὐτοῦ ἐντυπώσεις ἐπήρξαν ἀγαθαί. Ὅστις δὲ ἐνθυμῆται τὸν ἐνθουσιάζοντα λόγον τοῦ προκατόχου του Σεβ. Louis Petit, προπηλακίσαντος καὶ ὑβρίσαντος τὴν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν

Ἐκκλησίαν τῆς Ἀνατολῆς, δὲν δύναται νὰ μὴ χαρῆ διότι ὁ νέος Ἐπίσκοπος τῶν ἐν Ἀθήναις λατίνων μετὰ συνέσεως ἐλάλησεν ἐν τῷ ἐνθρονιστηρίῳ του λόγῳ. Ἄλλ' ὑπῆρξεν ἀπερίγραφος ἡ ἀγανάκτησις τῶν Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων, ἰδόντων κατὰ τὴν ἐνθρονιστήριον πομπὴν καὶ ἕτερον Ἐπίσκοπον, φέροντα ἄμφια ὀρθοδοξοῦ Ἱεράρχου καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ ἑτέρων κληρικῶν ὁμοίως ἡμφιεσμένων. Ἦτο ὁ διαβόητος οὐνίτης Ἐπίσκοπος Γεώργιος Χαλαβατζῆς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν οὐνιτῶν κληρικῶν. Οἱ ἰδόντες τὸ οἰκτρὸν θέαμα καὶ ἀγροοῦντες τὰ κατὰ τὸν δόλιον τοῦτον προπαγανδιστὴν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν κληρικούς, οὓς ὁ ἀείμνητος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ γ' ὠνόμασε «προβατοσχήμους λύκους», ἐσκανδαλίσθησαν, ὑπολαβόντες ὅτι προὔκειτο περὶ Ὁρθόδοξου Ἱεράρχου καὶ ἄλλων ὀρθόδοξων κληρικῶν μετεχόντων τῆς ἐγκαθιδρύσεως λατίνου Ἐπισκόπου. Ἄλλ' ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Κυριακῆς ἐδημοσιεύθη ἡ ἐξῆς ἐξηγησις:

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν χθесινὴν ὑποδοχὴν τοῦ τιτιφορομένου Ἀρχιεπισκόπου τῶν ἐν Ἀθήναις Λατίνων Σεβ. Φιλίππου, συμμετέσχον εἰς Ἐπίσκοπος καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς κληρικῶν, φερόντων ἄμφισιν καὶ σήματα Ὁρθόδοξων κληρικῶν, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ὁρθόδοξων Ἑλλήνων τῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ παρακολουθησάντων τὴν πομπὴν τῆς μεταβάσεως τοῦ Σεβ. Φιλίππου εἰς τὸν λατινικὸν ναὸν ἐσκανδαλίσθησαν καὶ διεμαρτυρήθησαν, ἐπληροφορήθημεν παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὅτι τῆς ἐν λόγῳ πομπῆς οὐδεὶς Ὁρθόδοξος κληρικὸς μετέσχε, οἱ δὲ κατ' αὐτὴν παρουσιασθέντες με ἄμφισιν Ὁρθόδοξων κληρικῶν, ἦσαν ὁ Οὐνίτης Ἐπίσκοπος Θεοδωρουπόλεως Γ. Χαλαβατζῆς καὶ οἱ κληρικοὶ αὐτοῦ, ὡσαύτως Οὐνίται, φέροντες, δυστυχῶς, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἄμφισιν Ὁρθόδοξων κληρικῶν, καίτοι ἀνήκουσιν, ὅπως καὶ ἐκ τῆς περιπτώσεως ταύτης ἀποδεικνύεται, εἰς τὴν Λατινικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπομένως εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ φέρωσι τὴν ἄμφισιν τῶν Λατίνων κληρικῶν καὶ νὰ μὴ σκανδαλίζωσι τοὺς Ὁρθόδοξους Ἑλλήνας.

Σημεῖον τῶν καιρῶν.

Σημεῖον τῶν καιρῶν εἶναι πράγματι ὅ,τι παρατηρεῖται σήμερον εἰς τὰς τάξεις τοῦ Προτεσταντισμοῦ. Ὁ Προτεσταντισμὸς ἤρξατο ἀπὸ τινος κατανοῶν, ὅτι αἱ περὶ Ἐκκλησίας θεωρεῖται τὸν φερόντων οὐ μόνον χρεωκοπήσασαι, ἀλλὰ καὶ τείνουσαι εἰς τὴν ὀριστικωτέραν διάλυσίν του. Αἱ εὐρεῖται ἀνὰ τὸν κόσμον συγκεντρωτικαὶ κινήσεις, ἡ πειθαρχικὴ σύνταξις τῶν ὀργανωμένων δυνάμεων, ὁ σωματικὸς καταρτισμὸς τῶν ὁμογενῶν στοιχείων εἰς πηγὰς συμπαγοῦς δυνάμεως καὶ ἐνεργείας, πάντα ταῦτα ἄγουσι τὸν σύγχρονον προτεσταντισμὸν εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς Ἐκκλησίας εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν σκοπιμωτέραν χρησιμοποίησιν τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, αἵ-

τινες, ὡς γνωστὸν, τόσον εἶνε διεσπασμένοι ἐν τῷ προτεσταντισμῷ. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τινος παρατηρεῖται ἐπάνοδος τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τοῦ προτεσταντισμοῦ εἰς τὴν εὐθείαν τῆς Ἐκκλησίας ὁδόν, ἀφ' ἧς μετὰ τοσαύτης ἀπεπλανήθησαν σπουδῆς. χαίρουσα δ' ἡ Ὁρθοδοξία σημειοῖ τὴν παρὰ τοῖς προτεστανταῖς ἐπικράτησιν ὀρθοδοξοτέρων σκέψεων.

Ἡ Ἐκκλησία διὰ τὸ Κράτος.

Ἐν συνομιλίαις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἐκκλησίας» πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μακαρ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας Διευθυντὴν τῶν θρησκευμάτων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς Δ. ἐκπαιδεύσεως τῆς Πολωνίας περὶ τῆς καθ' ὅλου θέσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ μερικώτερον, τῆς ὀρθόδοξου πολωνικῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ Πολωνικῇ Δημοκρατίᾳ, ὁ ἐν λόγῳ πολιτικὸς ἀνὴρ ἐβεβαίωσε, σὺν ἄλλοις, ὅτι τὸ πολωνικὸν Κράτος θεωρεῖ τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν ὡς σπουδαιότατον παράγοντα τῆς ἠθικοποιήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ διὰ τοῦτο πάντοτε μετὰ προσοχῆς ἐξετάζει τὰ ζητήματα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρέχει εἰς αὐτὴν τὰ μέσα πρὸς ἀπόσκοπον ἐκτέλεσιν τῆς ὑψηλῆς τῆς ἀποστολῆς. Ἡ πολωνικὴ δημοκρατικὴ πολιτεία, μὴ ποιουμένη διάκρισιν μεταξὺ θρησκευμάτων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, καίτοι ἔχει πληθυσμὸν κατὰ τὰ $\frac{5}{6}$ ὅπαδον τοῦ δυτικοῦ δόγματος (25 ἑκατομμ.) καὶ ἡ Κυβερνησίς της ἀποτελεῖται ἐκ μελῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν, ἐν τούτοις σέβεται βαθέως τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐν τῷ κράτει ὀρθόδοξου μειονότητος ἀποτελούσης τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ (5 ἑκατομμ.), τὸν δὲ πρωθιεράρχην αὐτῆς οὐδαμῶς διακρίνει τῶν δύο καρδιναλίων πρωθιεραρχῶν τῆς λατινικῆς ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας, λογιζομένη αὐτὸν ἰσοτιμὸν αὐτοῖς, οἰοῦντο τρίτον καρδιναλίον. Ἐν ἐκ τῶν τεκμηρίων τῆς κηδοῦς αὐτῆς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πολωνικὴν Ἐκκλησίαν εἶνε καὶ τὸ ὅτι ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διευθύνσεως τῶν θρησκευμάτων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως ὑπάλληλον ἀνήκοντα εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν δόγμα, διότι οἷοσδήποτε ὀρθόδοξος πολωνὸς δὲν θὰ συνεπάθει πρὸς τὴν ἐκ Ῥώσων, ὡς τὰ πολλά, ἀποτελουμένην ὀρθόδοξον ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίαν ἐκ λόγων ἐθνικῶν, λόγῳ τῆς ὑπὸ τὴν Ῥωσίαν τέως ὑποτέλειαν τοῦ τμήματος τῆς Πολωνίας ἐκείνου, ἐν τῷ ὁποίῳ εἶνε συμπαγέστεροι οἱ ὀρθόδοξοι ἐν τῷ κράτει πληθυσμοί. Ἡ Ἐκκλησία διὰ τὸ Κράτος εἶναι ἀπαραίτητος βοηθὸς ἐν τῷ ἔργῳ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐξυψώσεως τοῦ λαοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΑΛΛΑΟΣ

Ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις φορταῖς τοῦ Πάσχα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήρθενε συγχαρητήρια γράμματα πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς Προέδρους τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκρατείων Ἐκκλησιῶν.

—Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου διαβιβάσαντος τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ψήφισμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκ. Καντεβουρίας ἀπὸ 18 παρελθόντος μηνὸς ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἀπρονοήτως καὶ βεβαίῳ ὅτι θὰ παρακαλουθῆσιν μετὰ προσοχῆς τὸ ζήτημα· ὁ δὲ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ἀπὸ 4 το. μηνὸς ἰδιαίτερας ἐπιστολῆς του ἀνεκοίνωσεν ἀπάντησιν τοῦ Ἀρμοστοῦ Παλαστίνης Λόρδου Πλοῦμερ, καθ' ἣν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν προτίθεται ν' ἀνατρέψῃ τὸ καθεστῶς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἡ δὲ Ἐκθεσις τοῦ Μπέρτραμ ἐδημοσιεύθη ὅπως πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι λάβωσι γνῶσιν τῆς παρουσίης καταστάσεως τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Παλαστίνης, αἰσθανομένη πληρέστατα τὸ πολὺπλοκον καὶ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐν τῇ Ἐκθέσει Μπέρτραμ προτεινομένων λύσεων, δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἐσπευσμένως καὶ ἀστόχως, κατὰ τὰς διαθέβαιώσεις τοῦ Λόρδου Πλοῦμερ.

—Πρωτοβουλία τοῦ κ. Χρ. Ἡλιοπούλου, Προέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἀθμονέων Ἀμαρουσίου, λίαν γνωστοῦ ἐκ τῆς κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη δράσεως αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, μετὰ συνεχεῖς αὐτοῦ ἀγορεύσεις ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐξεδόθη τὸ ἔξῃς ψήφισμα, ὅπερ ἐπεδόθη καὶ πρὸς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον. «Σύμψας ὁ λαὸς Ἀμαρουσίου σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἐν διακοπῇ πάσης ἐργασίας κλεισμένον τὸν καταστημάτων καὶ παρόντων πάντων τῶν σχολείων καὶ Σωματείων ἑλλῶν σήμερον 6 μ. μ. ἐν πανδήμῳ συναγεμῶ ἐν τῷ κεντρικῷ ναῷ ἐν ἀνεκφράστῳ ψυχικῷ παραγωγῷ καὶ δυσθρονητῷ ἄλλγει, ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίτῳ κρισιμότητι τῆς Μητρὸς τῶν Ἑκκλησιῶν, ἥτις κατόπιν τοσοῦτον δειγματολημάτων ἡρωϊκῶν ἀγώνων καὶ ἀφαντάστον περιπετειῶν, ἔνθα ἀκατάβλητος εἰς ἐνθεον αὐτοθυσίαν ἀνεδείχθη καὶ ὑπέριμαχος ἡ Ἁγία Φύλαξ τῶν ὁμαιμόνων ἀδελφῶν Ἑλλήνων, ὑπερασπιστῶν, ἤδη, ὅτε ἡ κραταιὰ Μ. Βρετανία προίσταται ὡς κυρίαρχος· ἀναμνησζόμενος τῶν ἀπαραβιάστον προνομιῶν, τῶν ἱστορικῶν προχριστιανικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἁγίας Πόλεως, καὶ τῆς σειρᾶς τῶν ὑψηλῶν ὁρισμῶν καὶ συνθηκῶν, δι' ὧν

πάντων ἀναγνωρίζεται οὐ μόνον ἡ προαιώνιος κυριότης, ἀλλὰ καὶ ἡ θεματοφυλακὴ τῶν ἱεροτάτων ἀγιασμάτων εἰς τὸ Βασιλικὸν Γένος, ὡς αὐτὸς ὁστος ὁ Προφήτης Μαθιῆθ ἀπεκάλει τὸν Ἑλληνισμὸν, τὸν διὰ τοῦ αἵματός ἀνεκαθεν παύσαντα τὰ θεοβαδίστα ἑδάφη, ἔνθα ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα ἐν τῷ χριστιανικῷ πνεύματι διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ τούτου τοῦ Σωτῆρος ἐδοξάσθη· λαὸς ἐκ τῶν τέκνων τῶν συντεταγμένων ἐν τῇ ἐνωσίῳ ἑθνικῇ πίστει, συντετριμμένοι ἐν τῷ ἄλλγει, ἀλλὰ καὶ κατόπλητος ἀκούσας τὸ ἐκ τῶν κριτικῶν παλαμῶν τοῦ Π. Ταφου κ. Χρ. Ἡλιοπούλου Προέδρου Ἀθμονέων καὶ συμμέλους καὶ ἐν βασιλευσὶ συγχανῶσι ἐπιδοκιμασίας τὸ ἐχθρόντα ὁμοθυμῶν γνώμη καὶ βοή· ἠμφί· ἔτι· τὸν ἀναφέρει τὸν ἀπεροσιστον σφίσιμον καὶ ευγνωμονα ἄφροισιν πρὸς τὴν μεγαλόνημον καὶ μεγαλόφρονον Ἀγιοταρικὴν Ἑλληνικὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸν Σεπτὸν Ἑθνικὸν Πατέρα τὸν τεταμημένον τοῦ Γένους· καὶ τῆς Ἐκκλησίας Α. Θ. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἀμαριών, συμπετίζον τῆς ὁδουρῆς τῶν ἀγώνιας.

—Ὁν Ἀναγνωρίζει εἰς τὴν κυριαρχον Μ. Βρετανίαν ἐν ἀδιασπαστῷ ἐμπιστοσύνη καὶ πεποιθήσει τὴν διωγῆ ἀντίληψιν καὶ ἀπόλυτον συναίσθησιν τοῦ δικαίου, ὅπερ ἀεὶ τοτε αὐτῇ ἀντικροσσωθεῖται.

—Ὁν Ἀναμένει ἐν ἐγκαταστήσει τὴν διόρθωσιν καὶ ἐπανόρθωσιν ἀδικῶν πινῶν σχέσεων καὶ ἀλοφάσεων, προσέθουσῶν ἐκ πεπλινημένων ἐσαγήσεων, καὶ περὶ ἀναμνησθήτητον προαιωνίον δικαιωμάτων.

—Ὁν Ζητεῖ εὐελπίστως τὴν προστασίαν ταύτης ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ ἀμεταβλήτου καθεστώτος καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν δικαιωμάτων τούτων, συμφώνως πρὸς τὰ ἱερὰ δόγματα τῶν ἐλευθέρων θεσιῶν, ὅς· ἡ Δύναμις αὐτῆ ἀεὶποτε εὐλαβῶς τηρεῖται.

—Διέτριψεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν Κερκύρα ὁ Σεβ. μητροπολίτης Ναυπακτίας κ. Ἀμβρόσιος, τὴν Παρασκευὴν (15) χοροστατήσας ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἀνέγνω τοὺς οἴκους τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ ἐφημέριος τοῦ ναοῦ καὶ διευθυντὴς τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Παρθένιος Πολάκης ὁμίλησε καταλλήλως. τὴν Κυριακὴν (17) ὁ Σεβ. Ναυπακτίας ἐλειτούργησε καὶ ὁμίλησεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Σπυριδῶνος.

—Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Χ. Α. Ν. Ἀθηνῶν συνέστησε νέον Τμήμα χάριν τῶν εἰς τὰ διάφορα καταστήματα ἐργαζομένων νέων, οὗτινος τὴν διεύθυνσιν ἀνέθηκεν εἰς τὸν κ. Ἐμμ. Γ. Μυτιληναῖον. Τὰ ἐγκαινία τῆς Λέσχης τοῦ νέου τούτου Τμήματος ἐγένοντο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἀγιασμὸν ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις ἐτέλεσεν ὁ ἀρχιμανδρ. κ. Ἰάκωβος Βαβανῆτσος παρισταμένων τῶν Προεδρείων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Πανεμπορικῆς Ἐνώσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλιῶν τῆς Χ. Α. Ν. καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμποροπαλλήλων, τοῦ προσωπικοῦ τῆς Χ. Α. Ν. καὶ ἄλλων προσκεκλημένων ὡς καὶ τῶν πρώτων νεαρῶν μελῶν τῆς Λέσχης, ἀνερχομένων ἡδὴ

εἰς 150. Τὴν ἑναρξίν τῆς λειτουργίας τοῦ νέου Τμήματος ἐκήρυσεν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἄμ. Ἀλιβιζᾶτος, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Χ. Α. Ν. ὅστις ἔδωκεν ἀλληλοδιαδόχως τὸν λόγον εἰς τοὺς Προέδρους τῶν εἰρημένων Σωματείων καὶ τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Θεοφ. Κακριδῆν ἐξάραντας τὸ νέον τοῦτο ὑπὲρ τῆς ἐργαζομένης νεολαίας ἔργον καὶ συστήσαντας τὰ πρέποντά εἰς τὰ μέλη τῆς Λέσχης, παρουσίασε δ' ἔπειτα τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος, ὅστις δι' ὀλίγων ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα του καὶ ἐχαιρέτισεν τὰ πρῶτα μέλη τῆς Λέσχης. Εἰς τὸ τέλος ἡ Μανδολινατά τῆς Χ. Α. Ν. ἔπαιξεν οἰκετὰ τεμάχια, μετὰ μεσημβριᾶν δὲ προσβλήθησαν ἐκπαιδευτικαὶ ταινίαι χάριν τῶν μελῶν τοῦ Τμήματος καὶ ὑπὸ ὀμίλου ἐρασιτεχνῶν φοιτητῶν ἐδόθη μουσικὴ συναυλία μὲ πλουσιώτατον πρόγραμμα

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τῆς μυστηριώδους μισοξένου ἐν Ἀμερικῇ ὀργανώσεως τῶν «Κοὺ-κλουξ-Κλάν» ἀπεκαλύφθησαν ἐσχάτως διαφωτιστικώταται λεπτομέρειαι ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐξ αὐτῆς δικαστοῦ Grady, ὅστις εἶχε τὸν τίτλον τοῦ «μεγάλου δραγώνου» τοῦ σωματείου ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῆς Βορείου Καρολίνας. Κατὰ τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωσις χαρακτηρίζεται «καὶ ἄφρων καὶ ἀγενῆς καὶ ἀντισυντάγματικὴ καὶ ἀντιαμερικανικὴ», ἀποκηρύττεται δὲ ὑπὸ τοῦ τέως ὀπαδοῦ τῆς κ. Grady διότι ἐπιδιώκει νὰ δημιουργήσῃ πάθη, νὰ διατρέσῃ τὸν ἀμερικανικὸν λαόν, νὰ ἐμπνεύσῃ μίση φυλετικά, νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν Ἀμερικὴν, χώραν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν, εἰς κέντρον ἀδιαλλαξίας καὶ θρησκομανίας. Καταγγέλλεται ἐπίσης ἡ ὀργάνωσις αὕτη, ὅτι ἐπιδιώκει τὴν ψήφισιν νόμων κατὰ τῶν μὴ προτεσταντῶν καὶ κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν, ὅσοι δὲν ἐγεννήθησαν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἀποκαλύπτεται, ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς χρησιμοποιοῦται καὶ ἄλλας ὀργανώσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρεται καὶ ἡ «Ἀμερικανικὴ Λεγεὼν» ὡς διατελοῦσα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιρροήν τῆς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, Σχέσεις Ὁρθόδοξων καὶ Διαμαρτυρομένων, ἀπὸ Ἱερεμίου β', μέχρι Κυρίλλου Λουζάρεως, ἐν Ἱεροσολύμοις 1927. Ἡ πραγματεία αὕτη συντάχθη ἐν τῇ μεγαλονύμφῳ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἣν καὶ ἀφιέρει αὐτὴν ὁ Μαζαριώτατος. Περιεχόμενα: Γράμματα τῶν Βυρτεμβουργιῶν πρὸς Ἱερεμίαν τὸν Β'.—Ἡ πρώτη Ἀπόκρισις τοῦ Ἱερεμίου.—Ἐντάσεις τῶν Διαμαρτυρομένων.—Δευτέρα καὶ τρίτη Ἀπόκρισις τοῦ Πατριάρχου.—Δημοσίευσίς

τῆς ἀλληλογραφίας Βυρτεμβουργιῶν καὶ Ἱερεμίου.—Νέα ἀλληλογραφία Βυρτεμβουργιῶν καὶ Ἱερεμίου.—Προτάσεις τῶν ἐν Πολωνίᾳ Προτεσταντῶν περὶ ἐνώσεως.—Τελευταῖαι σχέσεις τοῦ Κρουσίου πρὸς τοὺς Ἑλληνας

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀνωμερᾷ Μυκόνου Ἱερᾶς Μονῆς Τουρλιανῆς διακηρύττει, ὅτι τὴν 21ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθῆσεται ἐν Μυκόνῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυκόνου πλειοδ. δημοπρασία ἐκποιήσεως ἐνὸς (1) οἰκοπέδου κειμένου εἰς θέσιν «Γλυκοματί» ἐκτάσεως 300 τεκτ. πήχων. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀνωμερᾶς Μυκόνου.

Τὸ Ἱγλιον τῆς Ἱ. Μονῆς ἁγίας Λαύρας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς Πλειοδοτικὴν Δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ὁ πρῶν ἐν Κραστικῆς ὑδρόμυλος μετὰ τῆς περιοχῆς του καὶ ἀγρὸς ἐν θέσει «Ταρλάδες» τῆς Ἱ. Μονῆς ἁγίας Λαύρας Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ.—12ην μεσημβρινὴν ἐν Καλαβρῦτοις ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου Δημητρίου Νίκα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του μὲ πρώτην προσφορὰν δραχμῶν 5,000 διὰ τὸν πρῶν Ὑδρόμυλον καὶ δραχμῶν 1000 διὰ τὸν ἀγρόν. Ἄπαντα τὰ σχετικὰ δημοπρασίας εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιογράφου. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίας Λαύρας τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἱγλιον τῆς Ἱ. Μ. Γέροντος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικίας τῶν ἐν Αἴμνῃ κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Αἴμνης καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων (1000) ἑτησίως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολιογράφου Αἴμνης Μιχαὴλ Δ. Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ κα. ἐνὸς μέλους τοῦ Ἱγλίου ἐν Αἴμνῃ καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 15ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς δι' οἰονδήποτε λόγον ἢ μείζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ βάσει νέας διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης ἐν Αἴμνῃ πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γέροντος τῇ 10 Ἀπριλίου 1927.

Τὸ Ἱγλιον τῆς ἐν Σκιάθῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην κατὰ τὴν 1ην Μαΐου 1927, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Σκιάθου ἢ πενταετῆς ἐνοικίας τῶν κατὰ τὰς θέσεις «τζανεριά, Καναπίτσα καὶ Μακρὸ κατάλυμα» τῆς περιφερείας Σκιάθου τριῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ταῦταριθμοῦ διακηρύξεώς του, ἧς πάντες οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς καθ' ἐκάστην. Σκιάθος τῇ 2 Ἀπριλίου 1927.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΕΝΟΡ. ΤΑΜΕΙΩΝ ΕΤΟΥΣ 1926

ΑΘΗΝΩΝ	Εισπράξεις	Πληρωμαί
1) Γ.Ναός Μητροπόλεως	26.841.—	24.370.—
2) Γ.Ν. Αγ. Αθανασίου Θησ.	12.549.50	11.683.—
3) Αγ Αικατερίνης Πετραλ.	7.502.35	6.355.25
4) > Αλεξάνδρου Π.Φαλ.	18.171.35	16.095.75
5) > Αναργύρων Ψυρρή	11. 77.—	10.115.—
6) > Αποστόλων Θησείου	7.894.50	7.863.25
7) < Αποστόλων Τζιτζιφ.	3.250.60	3.25 .10
8) > Ασωμάτων Θησείου	9.088.—	9.182.—
9) > Χριστοκοπίδου	3.485.15	3.410.50
10) > Γενν.Θεοτόξ. Κηφισ.	9.610.—	5.714.90
11) > Γεωργίου Καρύτση	16.967.—	20.798.—
12) > Γεωργίου Λουροπούτη	16.660.—	15.495.—
13) > Γεωργίου Κυψέλης	39.922.—	39.852.30
14) > Γεωργίου Β' Νοσοκ	10.863.55	10.065.75
15) > Προφήτου Δανιήλ	37.010.30	26.205.80
16) > Δημητρίου Άμπελοκ.	11.019.50	9.682.—
17) > Δημητρίου Κηφισιάς	8.339.—	8.339.—
18) > Δημητρίου Μπραχαμ.	2.815.50	2.290.25
19) > Δημητρίου Ψυρρή	11.720.50	11.482.50
20) > Διονυσίου Άρεοπαγ.	45.858.45	41.696.80
21) > Ειρήνης	7.634.—	6.142.—
22) > Ζώνης	35.994.65	20.761.90
23) > Ζωοδόχου Πηγής	40.424.—	39.591.20
24) > Τριών Ίεραρχών	9.872.—	8.776.—
25) > Προφ. Ήλίου Παγκρ.	25.704.60	25.154.70
26) > ΊωάννουΒουλιαγμ	6.427.40	6.305.—
27) > Ίελευθερίου Άρεως	19.836.10	16.819.50
28) > Ίωάννου Γαργαρέτα:	3.848.50	3.141.—
29) > > Ρέντη	9.705.50	6.559.25
30) > > Θεολόγου	1.200.—	1.200.—
31) > Κοιμ. Θεοτόξ. Κολοκ.	1.993.30	1.979.20
32) > > Άμαρ	4.020.—	4.849.95
33) > > Τζιτζιφ.	16.847.40	15.012.50
34) > Χρυσοσπ. Αγ. Θεοδ.	41.079.50	38.302.50
35) > Χρυσοκαστριωτίσσης	6.699.10	5.830.85
36) > Κοιμ.Θεοτ. Κυνοσάργ	4.490.—	3.823.—
37) > Κων)τινου Όμονοίας	15.905.50	7.975.35
38) > > Παλαιού	22.266.50	20.552.90
39) > Εύαγ. Λουκά Πατησ.	18.339.45	15.493.85
40) > Μαρίνης	7.941.50	7.227.25
41) > Μαρκέλλης	2.936.—	2.924.—
42) > Όσίου Μελετίου	8.337.30	7.068.70
43) > Μεταμορφ. Καλλιθ.	14.727.85	14.361.25
44) > > Συγγρού	14.842.25	11.125.—
45) > > Πλάκας	17.983.30	17.253.90
46) > > Κηφισιάς	9.737.50	7.592.—
47) > Νικολάου Άμαρους.	3.138.50	1.815.—
48) > > Πευκαζίου	44.439.85	35.974.25
49) > > Κ. Πατησ.	9.882.15	7.152.—
50) > > Ραγκαβά	13.738.25	11.553'60
51) > Παντελεήμ. Ίλισσοῦ	12.145.10	12.650.10
Είς μεταφοράν	765.882.30	668.915.85

ΑΘΗΝΩΝ

Εισπράξεις

Πληρωμαί

Έκ μεταφοράς	765.882.30	668.915.85
52) Αγ Παντελ. Άχαρνών	63.013.75	51.375.—
53) > Παύλου Ψυρρή	36.260.60	30.966.—
54) > Σπυρίδωνος Σταδίου	19.482.70	16.641.30
55) > Στυλιανού Άρεως	1.172.50	3.890.—
56) > Ταξιαρχών Πολυγών.	31.739.—	23.237.50
57) > Ρόμφης	12.282.50	11.361.50
58) > Ταξιαρχών	3.989.50	3.142.50
59) > Τριάδος	8.609.—	7.015.—
60) > Φιλίππου Βλασ.	12.823.30	12.578.80
61) > Φωτεινής	12.028.—	9.313.60
62) > Γλυκερίας	7.501.35	7.370.15
63) > Καπνικαρχίας	9.185.—	8.056.—
64) > Πολυζώπου Βοταν.	9.100.—	7.300.—
65) > Είσ.Θεοτ. Άμτ.Σαλ.	10.998.50	8.952.15
66) > Εύαγγελιστοίας Παρ	1.226.30	1.226.30
	1.007.904.30	874.401.65

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

67) > Βασιλείου	58.606.—	50.007.45
68) > Σπυρίδωνος	62.134.20	59.160.55
69) > Τριάδος	117.899.—	94.886.45
70) > Δημητρίου Ξυλζ.	25.026.—	24.804.—
71) > Ίελευθερίου	2.884.—	22.252.—
72) > Εύαγγελιστοίας	51.252.—	42.420.40
73) > Κωνσταντίνου	47.658.40	41.845.70
74) > Μεταμορφώσ. Σωτήρ.	25.026.—	24.804.—
75) > Νικολάου	47.790.40	39.589.05
76) > Σοφίας	23.006.30	20.761.10
77) > Διονυσίου	23.933.50	23.628.—
78) > Γεωργίου Κερατοσίου	27.920.—	25.990.—
79) > Παρασκευής Λαυρίου	4.409.05	3.710.—
80) > Άνδρέου Σαλαμίνος	2.145.—	1.919.—
81) > Μηνά >	3.425.—	3.215.—
	1.551.109.15	1.353.394.35
Ύπόλοιπον Ταμείου		197.714.80
	1.551.109.15	1.551.109.15

Αθήναι 16 Άπριλίου 1927

Ό Λογιστής

Ό Γεν. Ταμίας

Τ.Λεοντόπουλος

Άλ.Γιαλούρης

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Εποπεύουσα Επιτροπή
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντής
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τμήμα έτησιας έγγραφής
Έσωτ. Δρχ. 50. Έξωτ. Φρ. 50. Αμερικής Δολ. 3

Τύποις «Φοίνικος» δόδος Σταδίου 38 Αθήνα